

www.karatay.bel.tr

www.tybkonya.com

D. MEHMET DOĞAN'IN AZİZ HATIRASINA

Uluslararası 14. Mevlânâ Şiir Söleni ve Şiir Atölyesi

- ♦ Altınbek İsmailov (Kırgızistan) ♦ Atilla Yaramış ♦ Ayşe Sevim
- ♦ Eray Sarıçam ♦ Ercan İriş ♦ İbrahim Demirci ♦ İmran Sadai (Doğu
Türkistan) ♦ Mahmut Bıyıklı ♦ M. Ali Köseoğlu ♦ Mehmet Aycı
- ♦ Osman Özbahçe ♦ Ramis Aymet (Tataristan) ♦ Ramiz Rövsen
(Azerbaycan) ♦ Ruşen Eşref Bayraktar ♦ Selçuk Küpçük ♦ Semir
Atiyye (Filistin) ♦ Suavi Kemal Yazgıç ♦ Şakir Kurtulmuş ♦ Şuhrat
Arif (Özbekistan) ♦ Zeynep Arkan

Yeni Matbaacılar Sitesi 10453. Sok. No: 25
Tel: 0332 342 52 82 Karatay | KONYA

D. MEHMET DOĞAN'IN AZİZ HATIRASINA

Uluslararası
14. Mevlânâ
Şiir Söleni
ve Şiir Atölyesi

ISBN: 978-625-6807-89-1

Genel Yayın Yönetmeni: **Ahmet Köseoğlu**
İletişim: **Atilla Yaramış**
Yayına Hazırlayan: **Ahmet Aka**

Tasarım - Baskı - Cilt
ÇİMKE YAYINEVİ BASKI TESİSLERİ
Yeni Matbaacılar Sitesi 10453. Sok. No: 25
Tel: 0332 342 52 82 Karatay | KONYA

Eylül 2025

İÇİNDEKİLER

Ahmet Köseoğlu / Takdim	5
Hasan Kılca / Ön Söz.....	9
Altınbek İsmailov	13
Tanrı Dağı	15
İçimdeki Bir Adam	16
Atilla Yaramış.....	18
Dünya Toprağı	19
Öldüren Yara	21
Ayşe Sevim	23
Topal	24
Mutlu Son	25
Ercan İriş	27
Askıda Ceket	28
Fay Hattı	30
Eray Sarıçam	31
Yılanı Gebertmeden Ölmemeyi Biliyoruz.....	32
Ahıska'dan Maraş'a Bu Ne Biçim Maraş	35
İbrahim Demirci.....	39
Yarışırdı Yürekleri.....	40
Ahlat	41
İmran Sadâ'i	43
Artık Zamanıdır	44
Mahmut Bıyıklı	46
Acının Haritası.....	47
Sahte Hostes Gülüşü	49
M. Ali Köseoğlu	50
Kovulmuş Vakt-i Şeriflere Şiir	51
Her Şiir Kudüs	53

Mehmet Ayıcı	52
Güneşin Bulutlara	55
Bazı Şeyler Hasta Ediyor Seni	56
Osman Özbahçe	57
Ölümden Başka Hayatın Anlamı	58
Muhacirim Vatanım Yukarıya Bitişik	61
Ramis Aymet	64
Tatar Tîlî	65
Bürîlik	67
Ramiz Rövşen	69
Qara Paltarlı Qadin	71
Siyah Elbiseli Kadın	73
Ruşen Eşref Bayraktar	77
Doğunun Kalbi	78
Masal	80
Suavi Kemal Yazgıç	81
Yenik Ekinler	82
Yangı / n	83
Semir Atiyye	85
Vasiyet	86
Hayfa Treninde	87
Selçuk Küpçük	90
Tez Dikilmiş Duvak	91
Yaradan Biçilmiş Pay	92
Şakir Kurtulmuş	93
Gülüşleri Bir Beyaz	94
Gazzeli Çocuklar	96
Şuhrat Arif	99
Şuhrat Arif'in Şiilerinden	100
Zeynep Arkan	102
Gözleri Olan Hiçbir Şeyi	103
Uzbekistan Airways	105
Prof. Dr. Musa Kazım Arıcan / Bir Hakikatin İzinde	108
Ahmet Köseoğlu / Kelimelerin Asil Muhafızı	112

AHMET KÖSEOĞLU

Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi Başkanı

TAKDİM

Merhaba sevgili ve değerli şiir sever...
Edebiyatımızda sözlerin sultanı olan ve yüksek bir belagat ifade eden şiirin gücü aşikârdır. Şiir, tarihin her döneminde sarayda da sokakta da itibar görmüş; Homeros'un destanlarından Dede Korkut'a Selçuklu'dan Osmanlıya Mevlâna'dan Fuzuli'ye, Attar'dan Yunus'a, Bâki'den Nef'î'ye hülâsa günümüze değin ehemmiyetini ve yüceliğini hep koruyagelmıştır. Bu kutlu zincir, Yahya Kemal'le, Necip Fazıl'la, Sezai Karakoç'la İsmet Özel ve nice büyük şairler ile günümüze ulaşmıştır.

Bu kadim geleneğin bir yansıması olarak Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi büyük bir heyecan ve iştiaqla geleneksel hale getirdiğimiz Mevlânâ Şiir Şöleni'nin bu yıl 14'üncüsünü, uluslararası bir katılımı ile gerçekleştiriyor olmanın gururunu yaşıyoruz. Konyamızda, 1990'lı yılların başından beri, yaklaşık

35 yıldır belirli bir kesim tarafından şiir şölenleri düzenlenmektedir. Kimi zaman “Konya Şiir Şöleni”, kimi zaman “Mevlânâ Şiir Şöleni” adıyla, bazen kesintiye uğrasa da (covid-pandemi vb.) kararlılıkla sürdürülen bu gelenek, Türkiye’de benzer faaliyetlerin sürekliliğinin zor olduğu bir ortamda istikrarıyla da öne çıkmıştır. Dünden bugüne Erdem Bayazıt, Akif İnan, Alaeddin Özdenören gibi nice kıymetli şairin onurlandığı bu şölenler, şairler nezdinde artık hatırı sayılır bir buluşma noktasına dönüşmüştür. Ruhları şâd olsun.

Hazret-i Pir Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî’nin ilhamıyla çıktığımız bu yolda, onun aşkı, bir’liği, beraberliği ve kardeşliği kucaklayan evrensel sesini, şiirin bir kalp atışı gibi olan gücüyle Huzur-ı Pir’den tüm dünyaya duyurma gayretindeyiz. Uluslararası Mevlânâ Şiir Şöleni ile Kırgızistan’dan Özbekistan’a, Kazakistan’dan Azerbaycan’a Rumeli’den, Kırım’a, Bosna’dan Tataristan’a ,Doğu Türkistan’dan İran-Güney Azerbaycan’a ve dahi ülkemizin dört bir yanından gelen şairlerimizin, Kubbe-i Hadrâ’nın gölgesindeki Gül Bahçesi’nde buluşması; onların Konya’nın şiirsel ruhuyla, Mevlânâ, Yunus Emre, Âşık Şem’î, Sururi, Saferi, Figani, Devami, Hasip Dede, Emine Hanım, Hemdem Çelebi, Kemali, Naci Fikret, Namdar Rahmi, Nigari, Tahiri, Veled Çelebi, Zehrî gibi bu topraklarda yaşamış nice üstadın manevî mirasıyla hemhal olması, bizim için büyük bir anlam taşımaktadır. Çünkü bizler, şiirin dilimizi zenginleştiren, toplumun duygu ve düşünce dünyasını dönüştüren o eşsiz gücüne yürekten inanıyoruz. Modern şiirimizin derinlerdeki köklerden aldığı ilhamı yeni zenginliklerle geleceğe taşıdığını görmek, bu yoldaki en büyük itici gücümüzdür.

Bu inançla, şiir şölenlerimizi sadece bir şiir dinletisi olmaktan öteye taşıyarak, onu tamamlayan ve derinleştiren akademik bir platform oluşturmaya da hedefledik. İlk yıllarda “Şiir Eleştiri

Atölyesi” ile başlayan, sonraki yıllarda şiirin dijital kültürle imtihanından yayın meselelerine kadar güncel konuların ele alındığı “Şiir Atölyeleri”ne ve “Cumhuriyetin Yüzüncü Yılında Türk Şiiri” gibi önemli başlıkların tartışıldığı sempozyumlara evrilen bu geleneği, bu yıl da “Şiirde Mânâ, Şiirde Teknik” üst başlığı ile devam ettiriyoruz. Her yıl farklı temalarla şairlerin şiir üzerine yeni sözlerini ve tespitlerini paylaştığı, panel ve sempozyum formatında yürüttüğümüz bu atölye çalışmalarının çıktılarını da kayıt altına alıp kitaplaştırıyoruz. Sivil edebiyat çalışmalarının öncü bir örneği olan bu buluşmalarla, modern Türk şiirinin gelişimine ve edebiyatımıza katkı sunmayı, özellikle genç şair ve okurlarımıza yeni ufuklar çizmeyi vazife biliyoruz.

Bu yılki şölenimizi, aziz bir hatıraya ithaf etmenin hem hüznünü hem de onurunu taşıyoruz. Konya’daki şiir şölenlerinin neredeyse tamamına katılarak bizleri hiç yalnız bırakmayan, TYB kurucu ve Şeref Başkanımız, yolbaşçımız, ağabeyimiz D. Mehmet Doğan, bu yıl aramızda değil. Rahmet-i Rahman’a kavuşmasının birinci yılında kıymetli büyüğümüz olmadan gerçekleştirdiğimiz bu ilk şöleni, O’nun aziz hatırasına adıyor ve yad ediyoruz.

Uluslararası 14. Mevlânâ Şiir Şöleni, ana destekleyicisi olan Karatay Belediyesi’nin değerli ortaklığıyla köklü bir geleneğe dönüşmüştür. Bu geleneğin gelecekte de aynı irade ve kararlılıkla süreceğine olan inancımız tamdır. Bu çabayı, dilimize ve edebiyatımıza ruh veren şiirimize ve şairlerimize karşı bir vefa borcu olarak görüyoruz. Şiir gibi bir şehir olan Selçuklu payitahtı Konya’da şiirler her daim okunsun istiyoruz.

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da şölenimizden önce elinizdeki bu kıymetli eseri hazırlayarak tarihe kalıcı bir not düşmeyi arzuladık.

Bu şiir seçkisi (Güldeste), şölenimize iştirak eden değerli şairlerimizin biyografileri ve ikişer şiirinden oluşmaktadır. Bu eserin, o güzel anların bir hatırası olarak kütüphanelerinizde yer bulmasını temenni ediyoruz.

Bu vesileyle, 14. şölenimizi birlikte düzenlediğimiz Karatay Belediyesi'nin pek mükerrem Belediye Başkanı Sayın Hasan Kılca'ya ve değerli ekibine, etkinliğimizin hazırlık ve uygulama süreçlerinde büyük emekleri olan Atilla Yaramış'a, Ruşen Eşref Bayraktar'a, Yönetim Kurulu üyelerimize, elinizdeki bu kitabın titizlikle hazırlanmasında emeği geçen Ahmet Aka'ya, etkinliğimize güç katan tüm kurum ve kuruluşlara, bizleri onurlandıran konuklarımıza, yurt içinden ve Türk dünyasından katılan değerli şair ve şiir severlere , Kültür ve Turizm Bakanlığımıza en içten teşekkürlerimizi sunarız.

Her daim şiirin ve dostluğun güzelliğinde buluşmak dileğiyle...

HASAN KILCA

Karatay Belediye Başkanı

ÖN SÖZ

Konya, Anadolu'nun kadim şehirlerinden biri olarak yalnızca bir coğrafi mekân değil, aynı zamanda bir kültür ve medeniyet hazinesidir. Tarih boyunca farklı uygarlıklara ev sahipliği yapmış bu şehir, kültürün ve medeniyetin estetikle nasıl bütünleşebileceğinin en güzel örneklerindendir.

Konya, Selçuklu döneminin başkenti olarak Türk-İslam medeniyetinin en parlak dönemlerine tanıklık etmiştir. Bu medeniyetin izleri, şehrin mimarisinde, sanatında ve gündelik hayatında kendini gösterir. Selçuklu taş işçiliğinin zarafeti, geometrik desenlerin ahengi ve hat sanatının inceliği, Konya'nın sokaklarında, camilerinde ve medreselerinde hâlâ korunarak yaşatılmaktadır. Karatay Medresesi, İplikçi Camii, Aziziye Camii gibi yapılar, sadece birer mimari eser değil, aynı zamanda bir estetik ve bilgeliği günümüze kadar taşımaktadır.

Konya’da kültür, medeniyet ve estetik iç içe geçmiştir. Konya, estetiğin yalnızca göze hitap eden bir güzellik olmadığını, aynı zamanda ruha dokunan bir derinliği olduğunu da kanıtlar.

Konya, şiirin ve müziğin en yüce ifadelerine ev sahipliği yapmıştır. Şehrin daracık sokaklarında dolaşırken, tarihin fısıltılarını duymak, medeniyetin estetikle nasıl bir ahenk oluşturduğunu hissetmek mümkündür. Bu bakımdan Konya, kültürün ve medeniyetin estetiğe, şiire ve şehre nasıl can verebileceğinin yaşayan bir örneğidir. Bu şehir, taşına, toprağına, insanına sinmiş olan bilgeliği ve sanatıyla, bize geçmişten gelen bir mirasın yalnızca korunması gereken bir kalıntı değil, aynı zamanda yaşayan bir ruh olduğunu hatırlatır. Konya, Mevlânâ’nın deyişle, “hamdım, piştım, yandım” diyen bir şehirdir; kültürün ateşinde pişmiş, medeniyetin ışığıyla parlamış ve estetiğin aşkıyla yanmış...

Konya, ruhun sırlandığı, aşkın ilham olup aktığı ve kalbin muhabbetle sarıp sarmalandığı diyardır. Bu bakımdan Konya sadece Selçuklu’nun değil aşkın da başkentidir.

Mevlâna’nın aşkla yoğrulmuş manevi iklimi, benzeri olmayan bir ahenk oluşturur bu topraklarda. Her köşesinde bir şiir saklıdır. Konya âşıkların yalnızca bir buluşma noktası değil aynı zamanda hakikati ve aşkı arayanların dizelerle ördüğü bir kervansaraydır. İnsan, dizelerin içinde hayallerini, düşlerini, hatta en gizli düşüncelerini saklar. Kimi zaman aşıkâr eder, kimi zaman bir sır gibi korur, kimi zaman ise muhatabının bulmasını ister. Bu bakımdan şiir bazen bir haykırış, çoğu zaman sükût fakat her zaman derûna dokunan düştür.

Şairlerimizin kalbe dokunan ve kalbi onaran kelimeleriyle şiir severler olarak bizler; satırların arasında kendimizi bulmak gayesiyle ile gezindik, durup soluklandık ve almamız gereken

notları alarak hayatımıza devam ettik. Bu yönüyle şiire bir durak desek yanlış olmaz. Hastalanırsak doktora, yalnız kaldığımızda dostla, üzülsük kalbimize, aşka düşünce yâre gideriz. Her nefeste dinlenerek bir ömür ilerleriz. İnsan ömrü hayatı boyunca birçok durakta soluklanır. Bu durakların en naifi muhakkak şiirdir.

Ecdadımız bunu çok iyi bilirdi. Fuzuli'nin "Aşk imiş her ne varsa âlemde" deyişi, Yunus'un "Gelin tanış olalım" çağrısı, Şeyh Galib'in "Hoşça bak zatına" öğüdü, hep bu hakikatin peşindeydi. Onlar için şiir, sadece bir söz sanatı değil, aynı zamanda bir yaşama biçimiydi. Mevlâna, aşkı ararken dizelerinde hakikati fısıldadı; "Ölülerin aşkı kalıcı değildir; sen bâki olan dirinin, Allah'ın aşkını seç! Allah kendi aşkıyla diriltir seni." diyerek insanı hakikate çağırdı. Onun şiirleri, bir yanılla ilahi aşkın izdüşümü, bir yanılla da insanın güzeli arama çabasının yansımasıydı. Çünkü şiir, tam da bu arayışın kendisidir... Güzeli ararken, aslında kendini bulursun. Şiir de bu yolculuğun rehberidir. Necip Fazıl'ın dediği gibi, "Şiir, Allah'ı aramak ve O'na yakın olmaktır." Yahya Kemal ise şiiri "Büyük bir aşkın gölgesi" olarak tanımlar. Belki de tam da bu yüzden, her dize, bir arayışın izlerini taşır. Bizlerde bu arayışın ardı sıra yürüyoruz. İnşallah bulanlardan ve sözün hikmetiyle buluşanlardan oluruz.

14.'ncüsü düzenlenen Mevlâna Şiir Günleri bu yıl "D Mehmet Doğan Anısına" icra edildi. Kendisi gazeteci ve yazar olmasının yanı sıra bir fikir ve düşünce insanıdır. Nurettin Topçu tarafından adının başına eklenen "D" harfi onu diğerlerinden ayıran pek çok özellikten sadece bir tanesidir. D Mehmet Doğan, değer ve hassasiyetleriyle kalemını besleyenlerdendir. Onun yazın hayatına atıldığı ilk eseri 1967'de Hareket Dergisi'nde yayımlanan "Çizgilerde Yaşamak" şiiridir.

“Bambaşka bir sevgidir çizgilerde yaşamak.

Sevgide, yaşamada, insanda ve huzurda...”

Şiirden ilham alarak istikamet çizenler bu kadim geleneğin mirasçısı olacaktır. Konya’nın manevi ikliminde, şiirin rayihalı dünyasında buluşan şairlerimizle ve onların kıymetli şiirleriyle yeni dizeler, yeni arayışlar filizlenecektir. Çünkü şiir, tıpkı Mevlâna’nın dediği gibi, “Susmanın sesidir.” Ve biz, bu sese kulak vermek için medeniyetimizin özü olan ve kalpten çıkan her sözün kelama dönüştüğü antoloji mahiyetindeki Mevlâna Şiir Şölenleri eserimizle, nefis bir şölenin yazıya aktarılmasının sevincini paylaşıyoruz. Ben inanıyorum ki bu şiirler, tıpkı köklü bir çınar gibi, gölgesinde soluklananlara huzur vermeye ve ilham olmaya devam edecek.

Bu duygu ve düşüncelerle; bu değerli eserin hayata geçmesinde emeği bulunan kültür ve sanat emekçilerine, Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi’ne ve şiirin sessizliğinde anlam arayan tüm hemşerilerime şükranlarımı sunuyorum.

ALTINBEK İSMAİLOV

Kırgızistan

1982’de Kırgızistan’ın Oş bölgesindeki Köldük köyünde doğdu. Şiir yazmaya daha lise yıllarında başlayan şair, 2005 yılında Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Türkoloji bölümünden mezun oldu. Türk Edebiyatı ve Şiiri, özellikle tasavvuf şairleri ve şiirleri hakkında uzmanlık alanı olarak çalışan Altınbek İsmailov, Yunus Emre’nin şiirlerini Kırgızcaya tercüme ederek 2005 yılında kitap olarak bastırdı. Mevlâna’nın ünlü eseri “Mesnevi”den seçtiği bazı şiir, hikayeleri Kırgızcaya aktararak yayınladı. 2005’te Kırım’daki Türkçe’nin Uluslararası 6. Şiir Şölenine davet edilerek Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği Kırgızistan temsilcisi olarak seçildi. 2006’da ise Kırgız Millî Yazarlar Birliği üyeliğine kabul edildi. Şu anda Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi’nde Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır.

Yayımlanmış Eserleri:

Süyyünün Sultanı Yunus Emre (Sevgi Sultanı Yunus Emre), Tercüme ve inceleme, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2005. I. baskı.

Süyyünün Sultanı Yunus Emre (Sevgi Sultanı Yunus Emre), Tercüme ve inceleme, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2010. II. baskı.

Taş küzgü (Taş Ayna), Şiir, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2008. I. baskı.

Taş küzgü (Taş Ayna), Şiir, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2009. II. baskı.

Taş küzgü (Taş Ayna), Şiir, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2012. III. baskı.

6. *Gülistan* (Bahtiyar Vahabzade) Tercüme, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2010.

7. *Mevlâna*, Tercüme ve inceleme, Bişkek: Biyiktik + Yayınevi, 2017.

8. *Ağış Tün* (Beyaz Gece), Şiir, Bişkek: Danek Books Yayınevi, 2020.

Ödülleri:

Mevlana Celaleddin Rumi'nin 800. Yıl dönümüne ithaf edilen yarışmanın baş ödülü sahibi (2007);

Kırgız Cumhuriyeti Cengiz Aytmatov devlet gençler ödülü diploma sahibi. (2010);

Kırgız Cumhuriyeti ELTR TV kanalanının "En iyi uzman" nişanının sahibi (2013);

TÜRKSOY teşkilatı tarafından hazırlanan "Beş Şair" Televizyon projesi Baş Ödül sahibi. (2015);

Kırgız Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı Devlet Dili ve Komisyonunun "Kırgız Dili" nişanı sahibi (2016);

Kırgız Cumhuriyeti Yazarlar Birliğinin "Altın Kalem" ödülünün sahibi (2020);

Devlet Colon Mamıtov edebiyat ödülü sahibi (2021);

Türkiye Yazarlar Birliği'nin İstanbul'da yapmış olduğu 'Türkçe'nin Uluslararası Şiir Şöleni'nde Sezai Karakoç Büyük ödülüne laik görüldü (2022).

TANRI DAĞI

Tanrı Dağı – Güneşin doğduğu yerdir.

Tanrı Dağı – rüzgarın donduğu yerdir.

Tanrı Dağı – bulutun konduğu yerdir.

Tanrı Dağı – Kırgızlar'ın olduğu yerdir!

Tanrı Dağı – şeytanın “öldüğü” yerdir,

Tanrı Dağı – meleğin saçını ördüğü yerdir.

Tanrı Dağı – karanlığın söndüğü yerdir.

Tanrı Dağı – Kırgızlar'ın özünü gördüğü yerdir!

Tanrı Dağı – ruhların aktığı yerdir.

Tanrı Dağı – Manas'ın yattığı yerdir.

Tanrı Dağı – tarihin taşlara battığı yerdir.

Tanrı Dağı – Kırgızlar'ın Tanrı'ya taptığı yerdir!

İÇİMDEKİ BİR ADAM

Nedendir bilmem, korku basar beni,
Anlamsız düşünceler boğar beni...
Zamanın uçuğu sonsuz bozkıra,
Ben şiirleri, şiirler ise yazar beni.

Gönlüm perişan, yarasız kana'dım,
Kemiklerimi gün oduna vurdum.
Gönül aynasına göz atarak ben,
Çok zaman kendimi seyredip durdum.

Gövdemi durmaksızın sarıp yalım,
Yandı yaprak, yandı budak, dallarım.
Kederli yürek odunu alacak,
Kara taş a sarılıp kucakladım.

İçimdeki ateşi emiverdi,
Birdenbire o taş da yanıverdi.
Alevlenen canımı bilmem biri,
Kayalara götürüp çarpıverdi.

Doğanın sesini dinleyip durdum,
Şiir sağnağı altında boğuldum.
Aslımı, bulamadan ben aslımı,
Dolandım, bu dünyayı çok dolandım.

Sabah, akşam olduğunu bilmeden,
Günün ışık saçtığını görmeden,
Gördüm kendimi ilk kez ben o zaman,
Gölgelerle beraber gidiyorken!

İçesim geldi... Ama içirmedi,
İçimdeki alevler küçülmedi.
İtlik yaptığını fark ettim o an,
İçimdeki bir adam, içimdeki!

Köpürüp deniz gibi dalgalandım,
Korkarak bu aynaya bakamadım.
Bir ömür boyu ardından koştüğüm
İçimdeki "özümnden" korkuyordum.

ATILLA YARAMIŞ

1986 Konya/Emirgazi doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Emirgazi’de tamamladı. Yükseköğreniminin ilk yılını Afyon Kocatepe Üniversitesinde okudu. Daha sonra Konya Selçuk Üniversitesine geçiş yaptı. 2007’de buradan mezun oldu. Gözardı dergisini çıkaran ekipte yer aldı. Şiir ve yazılarıyla *Hece*, *Yedi İklim*, *Derkenar*, *Gözardı*, *Memleket Dergi*, *40ikindi*, *Kitap Postası*, *Millî Gazete*, *Mahalle Mektebi*, *İtibar ve Anadolu Mektebi Dergisinde* yer aldı. Anadolu Mektebi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen program sonrasında, Necmettin Erbakan Üniversitesi tarafından basımı yapılan “*Hikâyemizin Yarım Asırlık Yerli Sesi Mustafa Kutlu*” kitabının editörlüğünü üstlendi. *Denize Atılan Mektup*, *Göl Efsanesi*, *Ömer’le Bir Kutu Macera* Fatih Sultan Mehmet ve *Gönülller Güneşi Mevlana Celaleddin-i Rumi* yayımlanmış kitaplarıdır. Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından yayımlanan “Bana Konya’yı Anlat Hatırat Serisi” arasından Sami Güçlü ve Mustafa Kabakcı kitaplarını hazırladı.

DÜNYA TOPRAĞI

Bakmayın yazgımın kara olduğuna
Yeni kelimelerle anlatacaklarım var size
Ateşten dikilen ruhları gördüm
Ruhumu kuşattığını suskunluğun
Dilimin dönemediğini eskilere
Dememde yoksa bir sakınca
Varlığın niyesini duydum
Gökyüzü kustu üstüme
Korkum bundan değildi elbet
Ancak siz bakmayın yazgımın rengine
Gözlerim dünyayı delemek kadar
Dilim kılıç sözüydü sözlüklerde

Şimdi siz sadece bana şimdi
Kulak verin:

Ateşten dikilen ruhları gördüm
Onları giyinmek için sıraya girenleri
Hepsinin dışında bir meyva izi
Hepsinin gözünde dünya toprağı
Rüyalarını gördüm uykuları aşikâr oldu bana
Ve dünyanın şekillendiğini o uykularda
Ve ne kirlilik üzere dikildiğini temellerin
İşte o rüyaların birinde
Ben, kendimi
Kaybetmek üzereyim.

Bakın, yepyeni şeyler söylüyorum size
Suskunluğun anladım ki yok bir değeri
Susmak,
Beynime sokulan yenilginin
Aynaya yansıyan hâli

İnanın bana!
Ateşten dikilen ruhları gördüm
Kasığımda dünyaya denk bir acı
Beni rüyalara çağırmada
Anladım.
Bu ruhları gördüm görelî
Gözlerimdeki ışıktan sağdılar
Yaşamak denen
O eğreti duyguyu

ÖLDÜREN YARA

Vurulдум.
Zaman yeniden doğdu
Kirli bir yatakta kaldı gözüm
Şehre ilk ışıklar verildi
İlk ışıkla gördüm cinayeti

Kardeşimin canından bir candı yatan
Sendeledim.
Sesime kuru bir mızıka katıldı
Ölüler burada konuştu ilk kez
Onulmaz nefeslerin hışımıydı bu
Bu kez cinayeti kanımda yaşadım
Şehrin ışıkları alındı
Anladım.
Vurulmuş bir atın sesine
Benzeyen bir iççekişle
Anladım.

Kelimeler battı kemiğe
Dilimin dolanmasına ramak kaldı
Ve bir nokta bekledi inmek için
Ömrümün en güzel yerine
Yaşadığım bunca günü
Doldurmayı beyaz bir kefeye
Kim istedi bildim, ancak
Vuruldum, sendeledim

Gözlerim döndü kırmızıya
Anladım;
Kısalan ömrüme sebep bu yara
Çatlayan ruhuma ilaç bu yara
Bu yara,
Bildim neyin Türkçesi

AYŞE SEVİM

Edebiyat yolculuğuna çocuk yaşlarda başladı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nden 2001 yılında mezun oldu. Aynı yıl gazetecilik yaptı, ardından çeşitli dergilerde editörlük görevini üstlendi.

Kısa bir süre radyo programcılığı yaptı, belgesel projelerinde yer aldı. Yazı alanındaki bilgi birikimini özel okullarda ve çeşitli platformlarda yaratıcı yazarlık dersleriyle paylaştı.

2018 yılında kurduğu Netyazı Online Eğitim Şirketi ile edebiyatı dijital mecralara taşıdı.

Şiirleriyle:

İşlenmemiş Suç (2013 ESKADER Yılın Şiir Kitabı)

Taburcu

Kintsugi – Değerli Yaralar

15 Temmuz temalı “Ne Sandın” adlı şiiri TRT’de uzun bir süre boyunca paylaşıldı.

Topal

bu sabah olmak istediğim kadın uyandırdı beni
sesi cetvelle çizilmiş
“neden gelmedin” dedi bana
“hala geliyorum, topallar gecikir” dedim
bu sabah olmak istediğim kadın
gökyüzünü yere indirip boğazıma doladı
yıldızlar şah damarımı kesti
“Allah kimseye böyle ölüm nasip etmesin”
olmak istediğim kadın mıhladı beni
ambulansa bindiğimde bir fatihayla yüzümü gözümü ovuşturdu hemşire
doktor röntgeni kaldırıp bakınca
kayan yıldızlar gördü
bu sabah olmak istediğim kadın
cenazemde ne çok ağladı bilsen
direksiyonsuz arabayla takip ediyordum onu kaç yıldır
kendimle olmak istediğim kadın arasında
milyonlarca kaza vardı
milyonlarca kere
cepleri sargı bezleriyle dolu tuzaklara çarptım
ölünce
not defterimin içinde kıvrılıp uyuya kaldı yapacaklarım
ölünce
şiir için topladığım malzemeler kıldı namazımı
hoca onlara:
“nasıl bilirdiniz bu hatunu” dedi bir ara
“topaldı” dediler

Mutlu Son

sevgili mutlu son beni tanısaydınız severdiniz
kaybolacak kadar hiç yürümedim
kış mevsimini mp3e yükleyip dinlerdim sonsuza kadar
kalp masajı sonunda aniden alınan nefesleri bilir misiniz
öyleydim
şekerliği anne duasıyla doldurmuştum, alır mısınız biraz
hem üç poşet çocuk sesi almıştım bakkaldan
beni tanısaydınız severdiniz mutlu son, biraz daha oturun lütfen
inanır mısınız dünya terlediğinde sırtına havluyu ben koyuyorum
belki de aksi oluyordur
hayatı deli gibi alkışlıyor herkes
belki de aksi oluyordur
savaşta birliğini kaybetmiş er gibi aradım sizi mutlu son
birlikte rus ruleti oynayalım gitmeyin
tetiğe basmadan önce camı açarsam
rüzgar sizi düşündüğüm anları devirir
telaşla toplarım kırıkları
“tahmin ediyorsun öyleyse yanılacaksın” diye bir ses duyarız mutlu son
korkarız
telaşla toplarız kırıkları
şimdi bir besmele kapıya omuz atıp içeri girse
yanan bir eve dalan bir anne gibi girse
ya da besmele bir şehir olsa, olabilir bence
çay bahçelerinde
beşerli altışarlı oturan insanlar piyano tuşlarına benzeyebilir
bir kalyaktan denizi seyretmeye benzeyebilir

ağlarken birine sarılmak gibidir belki
biz böyle bir hayatı ıskaladık işte mutlu son
o yüzden birlikte rus ruleti oynayalım gitmeyin
ilk sırada ergenliğim, onun gözü karadır
sonra silahı otuz yaşıma uzatın
siz mutlu son, hile yapabilirsiniz
ölmenizi asla istemem

ERCAN İRİŞ

Aksaray'da doğdu. Eğitimi-
ni Konya'da tamamladı.
İstanbul'da yaşıyor, Teferrüc
dergisinin genel yayın yönet-
menliğini yapıyor. Şairin ya-
yımlanmış üç şiir kitabı vardır.

Askıda Ceket

Abim beni askıya astığından beri
Aklımdan çıkmıyor ceket olma meselesi
Benimle büyüyor bu zor soru
Hangi askıdan düştüysem yeryüzüne
Bulamıyorum cevabı

Akşama kadar Amerika'ya küfredip
Akşamları kovboy filmi yayınlayan TV'ler gibiyim
Uymuyor gündüzüm geceme
Düşünmekten olsa gerek
Açık unutuyorum ocağı
Masada gözlüğü, odada çantayı
Sınıfta telefonu...

Ziline basıp kaçıyorlar yalnızlığımın
Düşmüyorum kimsenin peşine
Deli olmak iyidir diyorum
En fazla kendimle kavgaya ederim
Belki çözerim bulmacayı

Notunu kırıyorum hafızamın
Zira seni de ara sıra hatırlıyorum
Kim giydiyse beni gömleğinin üstüne
Ona göre düğmelerimi ilikliyorum

Tam unuttum derken mevzuyu
Abim geliyor sarı kundurasıyla
Oturuyor aklımın ortasına
Ütün bozulur böyle yapma diyor
Katlayıp ikiye, asıyor direğe

Çocuklukta bestelenen acı bu
Merak ediyorum
Ben ceketsem nerede pantolonum

Fay Hattı

Annemin korkularını nakletmişler ameliyatla
Ruhum, kâğıttan narkoz yemiş
Ekseni kaymış insanlığımın
Bütün ana yollarında vicdani çalışma var

Babam bisiklet sürmeyi öğretmedi bana
Bu yüzden her şeye geç kalan oğluydum ben
Ve herkes kendi gölgesinde pişer derdi ihtiyar
Bundandır kopmayışım anamın beşiğinden

Fakat insan insanda fay hattıymış
Bir nevi çoklu menfaat yetmezliği yaşarken herkes
Ben yükseklik korkuma usulca sarılıp
“Hep alttan alır” yazdırdım kafa kâğıdına

Bir öküzün boynuzunda yaşlanırken dünya
Köstekli saatim olmadığından
Bütün anılarım birbirine karışıyor
Beni bir çocuğun duasına sakla Allah’ım

İnsanlar kalabalıkta hep kendine koşuyor
Modern hastalıklarını saklıyorlar gözlüklerinin arkasına
Vefasızlığın nemini arttırıyor ısmarlama dostluklar
Gökyüzünden saklanan bir deli sarılıp veliliğe
Haykırıyor bütün kör gönüllerin taştan resmine:
Ölüm, diyorum ölüm, açıklayıcı anlatımıdır hayatın!

ERAY SARIÇAM

1 993 Gebze doğumlu. Eserleri *Karabatak, Fayrap, İtibar, Hece, Şiir Versus, Ruhsatsız, Olağan Şiir, Söğüt, Muhit, Aşkar, Kayıp Kayıt, Bir Nokta, Cins, Lacivert ve Sabit Fikir* gibi dergilerle yayımlandı. Şiirleri İngilizce, İspanyolca ve Arapçaya çevrildi.

Eserleri

Şiir: *Yüziüm Şimdi Cumhuriyet* (Ebabil Yayınları, 2017), *Ömrüm Yettiğince Savaş* (Ebabil Yayınları, 2019), *Yeryüzü Değil* (Şule, 2023)

Eleştiri: *Şiirin Soğuk Demircisi Arif Damar* (Ebabil Yayınları, 2019), *Mesuliyet Günlerinde Şiir* (Fabrik Kitap, 2023)

Söyleşi: *Türk Şiirinde Yeni Bir Dönemeç: 2010 Kuşağı* (KDY, 2020)

Derleme/İnceleme: *Enis Behiç Koryürek-Miras ve Güneşin Ölümü* (Fabrik Kitap, 2024)

Yılanı Gebertmeden Ölmemeyi Biliyoruz

*Birileri Amerika'yı Havaya Uçurdu
şairini yeniden hatırlayarak...*

En ucuz oyunu aydınlarımızın.
Ölülerin ardından ahkâm kesmek.
Onlar çünkü şişkin olsun isterler cüzdanları
Ve kusursuz bir kariyer fırsatı.
En iyi ihtimalle kolsuz bacaksız
Üç beş fotoğrafın ardından sızlanış.
Aynı masaya oturamam onlarla
Elimi bile sürmem
Yazdıkları o ilerici şiire
Deneye ve akışa
Gazze için hemfikir değilsek.

Dudakları kurumuyorsa
Gözkapakları düşmüyorsa
Zeytini ve limonu anlatmıyorsa
Şiir koca bir yalandır.
Uyanık erkeklerin, doğurgan kadınların
Küfreden çocukların
Canlı sözcüklerini isteriz şiirde.
Sivil, sıradan, küçük adamın şiirini isteriz
Kola döken, portakal bıçaklayan, dolar yakan.
Kahkahasını duymak isteriz aydınlarımızın.
Üstten baksınlar isteriz şiirimize.

Dağları kımıldatır çünkü şiirimiz
Büyüksomutlekelerini kımıldatır *şey-tarih*'in.
Övülecek yaraları vardır çünkü
Gölgesi Mescid-i Aksa'ya düşer.
Nefrete ayarlıdır ve ıstıraba
Zulme ve ablukaya.
Ölümün sıradanlığı hakkında
Uzmandır şiirimiz.
Cüret değil
Cüret kırıntısı bile
Yoktur çünkü aydınlarımızda
Çünkü Orta Doğu'da
Herhangi bir zavallıdan
Farkı yoktur Eliyahu'nun.
Žižek'in ve Habermas'ın.

Yahudi-medyanın milyonları kurtaramayacak
Gerçeğin altında ezilen aydınlarımızı.
Tel Aviv'de güle oynaya dans eden Yahudiler kurtaramayacak.
İkiz Kulelerden -her nasılsa- sağ kurtulan, -her nasılsa-
O gün işe gitmeyen Yahudiler kurtaramayacak
Şiirimizin köprü başını, su başını tutan aydınlarımızı.
Üsküdar'da, Kadıköy'de, Beşiktaş'ta
Bir zamanlar masamıza oturan aydınlarımızı.
Wall Street'te, New York Times'da ve Reuters'da
Milyonlara bir oda kapatabilir onlar – mevki edinebilirler.
İsteseler edinebilirler – ama bu asla olmayacak.
Terk edecek onları da
Günü gelsin hele
Şiirimizi yok sayan Yahudiler.

Tüm bunlar ufacık bir
Perde gazeli çünkü biliyoruz
Aklın ve yüreğin ve ruhun hükmüyle
Yılanı gebertmenin yolunu arıyor çünkü şiirimiz.
Neyle savaştığımızı
Neye karşı savaştığımızı çok iyi biliyoruz artık.
Artık on bin kere biliyoruz artık.
Kadınlar ve çocuklar ve oksijen tüpleri ve
Boş kuvözler ve fosforlar kere biliyoruz artık.
Böylece ölmemeyi – yılanı gebertmeden ölmemeyi biliyoruz.
Nereye gitmeyeceğimizi biliyoruz. Karar verdik.

Karar verdik;
Çatlıyor yüreğimiz, zihnimiz çatlıyor
Çatırdıyor gönlümüzün ateşi
Yahudi-medyanın
Buruşuk yağlı göbeğini
Parçalayan şiirler yazıyoruz.
Hançer şiirler
Nişan alan şiirler
Ateş eden şiirler.
Yahudi-medyanın liberal sözcülerini
Tenhada değil
Meydanlarda kıstıran şiirler
Boğaza çöken şiirler...

Özgür;
Baştan sona özgür Gazze'nin
Var olacağı güne kadar...

Ahıska'dan Maraş'a Bu Ne Biçim Maraş

Neydi o kitabın adı – söyleyiver
Devler cüceler alan açmışlardı hani
Fırsat tanımışlardı sarı bi kurda.
Tüm atasözlerini parçalamıştık birlikte.
Gül diyerek hani
Tenini koymuştun kitabın arasına
Allah kadar biliyorum
Tenini koymuştun kitabın arasına.
Bir ağaç dikmiştik hani
Allah'ın ve genetiğın mucizesini
Parçalamıştık gölgesinde.
Boynuna bir şakayık vurmıştık da senin
Kovmuştuk zağarları uyuz sürüyü kovmuştuk
Dünyaya bir yük vagonunda açmıştık gözlerimizi
Çığırından çıkmış kuşlara değil
Meydana karşı meydanı terk eden
Atlara heveslenmiştik
Sıratsızlık'a, Hançer Darbesi'ne, En Erken Gelen'e
Göçer rüzgârlarına heveslenmiştik hani
Oltu'nun ıssızına
Ki başlı başına bir sürgündür Oltu.

1.

Maraş depremini düşünmüştük hani
Ki taptaze bir sürgündür Maraş.
Yardım olarak Batı'dan
Gönderilmiş bikiniyi düşünmüştük
Bir kutu makyaj setini
Sarı kola isteyen Antepli kızı
Hani göçük altından çıkarılmıştı da
Ağlayıvermişti bütün spikerler
Aynı anda.
Hayatı saraylar yerine
Enkazlara yazılmış
Bir kızın isyanı böyledir
O genç kız şimdi taze bir evlilik gibi
Yakasında taşıyor beyaz uykusuzluğu.

2.

55 saat avucunda
Kuş saklayan çocuğu
Görmüştük hani.
Kendi ellerimle
Girmiştin son dakikayı.
Sen de görmüştün
Değil mi Allah'ım
Yani gerçekten
Görmüştün değil mi
Bir ilkokul bahçesinde görür gibi
55 saat avucunda
Kuş saklayan çocuğu.

Yemyeşil sıra örtüsünü
Çekiştireceği yaşta
Ölümü kuşatıyor şimdi onun yüzü.
Derinliği kuşatıyor yani
Kemkümsüz hayatı kuşatıyor.

3.

Balonlar için ağlamıştık hani
Enkazlar üzerinden
Gökyüzüne değil de
Allah'a yükseliyorlardı.
Dedikleri gibi ve
Dedikleri kadar
Somut bir Allah'a
Yükseliyorlardı.
Bir an olsun
Unutturuyorlardı hani
Yüz yıl sonra geçen
Ezansız ilk öğleyi.
Gâvura muhtaç halimizi bile
Unutturuyorlardı hani.
Allah'ım gerçekten
Çocukluk günlerinizde mi...

4.

Hani uyandığında sabah
Aklına sevgilin değil de
Trabzon Caddesi gelmişti.

Rıdvan'la Samed gelmişti
Güven'le Raşit gelmişti
Nasıl küfretmişti ama
Biçimcilerin anasına
Ömer Abi.

Öyle bir sabah yaşanmıştı hani
Dile gelmişti de
Küfrü basmıştı Maraş.
Artık kuytuda açan bir çiçektir Maraş.
Tülbenttir, mavi. Kedidir, kül
Devlettir - Hep nasılsa
Geç açan bir zakkum.

5.

Allah'ım sen çocukların da...

İBRAHİM DEMİRCİ

1956 Konya doğumlu. İlköğrenimini Konya’da, ortaöğrenimini Konya, İzmir ve Balıkesir’de tamamladı. Erzurum’da Türk Dili ve Edebiyatı okudu. Yüksek lisansını Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesinde, Behçet Necatigil’in Şiir Dünyası, doktorasını Konya Selçuk Üniversitesinde Muhteva ve Şekil Hususiyetleriyle Ahmet Hâşim’in Nesir Dünyası üzerinde çalışarak bitirdi.

Hatay-Kırıkhan, Konya-İlgın ve Amasya’da liselerde öğretmenlik yaptı. Konya Meram Fen Lisesinde çalışırken Suriye’de Halep Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğretim üyesi olarak görevlendirildi (2008-2009). Artvin Çoruh Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Yeni Türk Edebiyatı Anabilim dalı öğretim üyesiyken 2012’de Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu üyeliğine atandı. 2019’da emekli oldu.

Evli ve dört çocuk babası olan İbrahim Demirci, Edebiyat dergisinde başladığı yazı hayatı boyunca şiir, oyun, deneme ve eleştiriler yazdı. Arapça ve Fransızcadan çeviriler, Osmanlı Türkçesinden aktarmalar yaptı. *Yeni Şafak* gazetesinde haftada bir Dil Burcu köşesinde İbrahim Kardeş müstearıyla yazdı. Aylık edebiyat dergisi Hece’nin yayın kurulunda.

YARIŞIRDI YÜREKLERİ

İğdeler açardı çocuklara
Çiçekleri sevgi saçardı
Nasıl da uyumlu taşardı sevinç
Serçelere karışır kırlangıçlarla
Yarışırdu yürekleri nasıl da arı

İğdeler açardı çocuklara
Kokusunda seviyi dalga dalga
Solurdu minicik göğüsleri
Geleceğin alaca aydınlığı önünde
‘Biraz daha oynayalım anne’

İğdeler açardı çocuklara
Yücelik esintisiyle alınlara
Küçük demez vurur gizemi rüzgâr
Yorgunluktan değil öyle esrik bakışları
‘Hacı leyleği gördün mü Leylâ’

Leylâ’nın çocukları iğdeyi bilmez
Bilmez bu çöle nasıl düştüğünü Leylâ
Sorunur iğdeler çiçek açar mı hâlâ
Başımı buğulandıran o ilkyazlar
Anısı umutlarımı ısıtan sevda

(Edebiyat, 5. Dönem, Sayı: 38+44, s. 1, Eylül 1978)

AHLAT

Hâfızamda bir kelimeden ibaretti Ahlat
Yamaçlarımızdaki yaban armudu
Aşıya muhtaç kekre bir meyveydi sadece,
Oysa o, onca soyun, şunca dilin, bunca dinin
Aşkıla aşıladığı şavkıla yeşertip yemişlediği bir belde

Ahlat bir halat, bir ucundan Urartu tutmuş
Asur, Hitit, Med, Hurri, Pers, Kimmer, Frig,
Nice kavimler nice kavimleri yutmuş
İskender'in rüzgârı da tozmuş tozutmuş

Ömerülfaruk'un İyaz'ı, Osman Zinnureyn'in Habib'i
Ahlat'ın kapılarını açmış olsalar da adalet ışığına
Tasmalarını zulmün karanlığına kaptıranlar
Saldırırlar, kuşatırlar, yağmalarlar, yıkarlar
Böyledir bu: yapıcılar yapar, yıkıcılar yıkar.

Sonra bir Alparslan çıkar, bir Alâeddin gelir
Halkın yüzü güler, omuzları yükselir
Elmalar kızarır dallarda, kayısılar ballanır,
Tabiat tabiatlığını bilir, insan insanlığını.

Ahlatşahlardan eser kalmamış diye
Şikâyet ediyor bazı tarihçiler.
Dört mezar taşı yeter bize, hâtıraları yeter.
Çün KubbetüIslâm göğe yaslanır.

Hafızamda bir kelimedden ibaretti Ahlat
Kelime kelimeyi çağırdı Talha'lar geldi
Sonra Kıbrıs adasından Hala Sultan
Hâlden hâle girdim lâhavle çektim

Ahların hepsini toplayıp gömdüm toprağa
Atlar sükûn etti sonra mübarek toynaklarıyla:
Al at, ak at, kara at, kır at, doru at, doğru at...
Hayatın bağrında ölüm, ölümün rahminde hayat!

İMRAN SADÂ'İ

Doğu Türkistan

2000 yılında Doğu Türkistan'ın Kaşgar bölgesine bağlı Yopurga ilçesinde doğdu. Eğitim hayatına Urumçi'de başlayan Sada'î, 2016 yılında Türkiye'ye göç ederek öğrenimine burada devam etti. Genç yaşlardan itibaren şiire yönelen Sada'î, hem Uygurca hem de Türkçe dillerinde yazdığı şiirlerle dikkat çekti. 2019 yılında ilk Türkçe şiir kitabı "Damla" yayımlandı. 2020'de ise Mutellip Seydulla'nın şiirlerini Türkçeye çevirerek "İki Göz, İki Yüz" adlı kitabı okuyucularla buluşturdu. Eserleri İngilizce, Japonca ve Çinceye çevrilen Sada'î, çeşitli uluslararası şiir festivallerine katıldı ve Türkiye Yazarlar Sendikası'nın düzenlediği etkinliklerde yer aldı. Medya sektöründe editörlük ve yardımcı yönetmenlik gibi görevlerde bulunan Sada'î, bugün Türkiye Yazarlar Birliği'nin Doğu Türkistan temsilcisi ve Dünya Uygur Yazarlar Birliği'nde medya görevlisi olarak görev yapmaktadır. Aynı zamanda Harpy Creative'nin kurucu ortağı olan Sada'î, yaratıcı içerik üretimi ve görsel hikâye anlatıcılığı alanlarında çalışmalar yürütmektedir. Medya sektöründeki kariyerini Üçnokta Prodüksiyon'da menajer olarak da sürdürmektedir.

Artık Zamanıdır

Ben bir cephede uyuyakalmış askerdim
Dürtüldüm şeytanların kahkahalarıyla
Etraf boyalı dumanlarla dolmuş
Kılıçlar kırık, tarafım dut gibi sarhoş
Artık zamanıdır sadalar koparmanın!
Sesim toplumun kor sesine uymaz.
Kelimelerim çıkagelir ormanlardan
Asırlar evvel şaşırdığı.
Devrin dayattığı güneşte ısınamam
Sırtım dağlarına yaslanmaz.
Pörsümüş, çürümüş baharı koynunda büyüten devri deviren devrimciyim.
Bu mavi asuman, al bulutlar
Yeşil rüzgarlar benimdir.
Göğüme asılmış zehirli portreleri yangına verir gözlerim.
Ben bir terzi çocuğu değilim!
Bırakacağım tarihimin yırtıklarını yamamayı.
Artık zamanıdır
Ruhumu sömüren rengarenk koridorlardan geçip
Çağlar önce müzeye kaçırılan mesleğimi ele almanın.

Artık zamanıdır
Kimliğimi tabuttan çıkarmanın
Henüz nabzı durmamışken.
Katili olurum fabrikalardan çıkan gümrah sözcüklerin.
Ağrılarım, acılarım elime tutturulan aspirinle daha da büyüdü
Sonra
Özümün ahu zârına sağır, sakatlığına göz yumma sanatı öğretti.
Meşhur tesellilerle Sustum hicranım da.
Ne inkârcıyım, ne de mahkûmum maziye
ayaklarımı saldı, dolaşıp diyâr diyâr
mezar mezar ziyâlar saçacak.!

Artık zamanıdır
Sevgilimin kanlı yanağını
Ismarlama mendillerle değil, abdestli dudaklarımla temizlemenin.

MAHMUT BIYIKLI

1 976 yılında Kayseri'nin Develi ilçesinde doğdu. Yükseköğrenimini Marmara Üniversitesi Türkçe Eğitimi Bölümü'nde tamamladı. Öğrencilik yıllarında çeşitli sivil toplum kuruluşlarında kültür ve sanat faaliyetlerinde bulundu, dergiler çıkardı. Ulusal radyo ve dergilerde genel yayın yönetmenliği görevini yürüttü. Eğitim ve şehir temalı dergilerde yazı işleri müdürlüğü, çocuk ve gençlik dergilerinde ise editörlük yaptı.

Onlarca derginin yayın kurulunda bulundu, dergilere danışmanlık yaptı. "Yaşayan Hatıralar" isimli radyo programını uzun yıllar sürdürdü. Televizyonda "Kültür Dünyası" programını hazırlayıp sundu. Çeşitli belgesellerde metin yazarlığı ve danışmanlık yaptı.

Edebi ve kültürel dergilerde yazıları ve şiirleri yayımlandı. Ulusal gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Haber7'de haftalık yazılarına devam etmektedir. Ulusal ve uluslararası çok sayıda kültürel projeyi hayata geçirdi. Yaptığı çalışmalar nedeniyle çeşitli kurumlardan ödüller aldı. Sivil toplum çalışmalarını Türkiye Yazarlar Birliği İstanbul Şube Başkanı olarak sürdürmektedir.

Yayımlanmış Kitapları:

Hatır Defteri, Yaşayan Hatıralar, İnsan İnsana Şifadır, Kültüre Adanmış Bir Ömür Mehmet Doğan, Şehrin Kaybolan Efendileri, Teravihte Gülen Çocuklar, Şehir Şiirleri Antolojisi, Dostluk Rehberi Fethi Gemuhluoğlu, Ustaların İzinde.

ACININ HARİTASI

Şehit Şair Rıfat el-Arair'in anısına bitimsiz saygıyla...

Sözün bittiği yerdeyiz, gölgede büyüyen ıssızlık.
Aynalarda silinir yüzler, yankılarla döner masal.
Acı bir yenilgi sonrası avuçta kanlı yalnızlık,
Zalime ses çıkaran ya “öteki” şimdi ya “marjinal”.

Her ikindi bir kedi miyavlıyor meydanda cılız.
Her akşam bir köpek havlıyor göğüste kuduz.
Füze yerine kınama gönderiyor Emir Hazretleri,
Manşette krala düzülmüş methiyeler gibi ucuz.

Beğeniyi artır, Instagram’da biraz daha takıl istersen.
Her hikâyede susuz bırakılan çocukların çığlığı.
Oysa ne şehir Kerbela, ne de sene altı yüz seksen.
Kalbi Yezid olmuş, sorsan daha Hüseyin herkesten.

Tarumar edildi coğrafyamız, herkes sus pus.
Âh eder bir asırdır zincire vurulmuş Kudüs.
Gençlik parkında “Erik Dalı” oynuyor kadın kolları.
Ne güzel delirdik hep birlikte, akıllar mahpus.

Diyetisyen sırasında şeyhler: âlâ göbek ve rahat.
Dergilerde çiçek-böcek, şiirlerde kekremsi bir tat.
Cidde’de festival, Kahire’de şenlik, Körfez’de şatafat.
Yangın yeri: Han Yunus, Cebeliye, Nusayrat.
Kalbimin kentlerinde şimdi kıyamet provası.

Taziyede de yoktu Mehdi, beklemek ayrı problem.
Deccal mesaide, sinsilik dans eder sessizlikte,
Yer titriyor usul usul, yüreklerde deprem.

Ey dedikçe sustu eylem, sus dedikçe soğudu ter.
Beyt Hanun, El-Sabra, El-Şati — kandan yükselen
kuleler.
Gazze'nin gözleri kan çanağı, yorgun beklemekten
Klavye başında herkes mücahit, herkes çok muteber.

Şimdi kuşların kanadında annesiz çocukların yası.
Umursama sen bunları, del boykotu, indirime koş.
Ağır imtihanlar içinde paramparça acının haritası
Şehirler düştü biz yenildik artık ne desek boş.

SAHTE HOSTES GÜLÜŞÜ

Enver Çapar'a

Geçerken bir bakış işte ömür bu kadar.
Belki de daha da azı, daha fazlası kavgalar.
Nişan, düğün, ölüm, çocuğun okul sorunu,
Susturulamamış ağıtlar, yatmamış kiralr.

Dünyanın en güzel yanını sorsaydın bana,
Kimseye kalmayacak olması derdim önce.
Bırak hırs atları koşsun koşabildiği kadar,
Aynı taşa değecek başlar nasıl olsa ölünce.

Tanrı'ya kafa tutan gökdelen kasılması,
Silüet katleden kibir kulesi on altı dokuz.
Mal mülk, altın kasaları, döviz borsası,
Faniyiz alemde, işte bir varız bir yokuz

Her şeyin sahtesinin makbul olduğu bu çağda,
Sevgiler boşlukta, gülüşlerde sırtıkan riya.
Enver'in dediği gibi tam da Maraş Kalesi'nde,
Sahte hostes gülüşü gibi bir şey bu dünya.

M. ALİ KÖSEOĞLU

Konya’da doğdu. Genç yaşta gazetecilik ve yayıncılığa başladı. Hasan Kuvvet ve Ahmet Aka ile birlikte çıkardıkları Eylül dergisinin altı sayısının editörlüğünü yaptı. Bülent Sönmez yönetimindeki Âşîyan dergisinin sahipliği ve yazı işleri müdürlüğü görevinde bulundu. Köseoğlu’nun yazı, söyleşi ve şiirleri Çerağ, Eylül, Aşîyan, Mavi Kuş, Düş Çınarı, Yedi İklim, Dergâh, Hece, Düşünen Şehir, Birnokta, MinikaGo, Diyanet Çocuk, Kuşluk gibi dergilerde yer aldı.

Türkiye Yazarlar Birliği’nce Cumhurbaşkanlığı himayesinde Kırgızistan’ın başkenti Bişkek’te düzenlenen Türkçe’nin 10. Uluslararası Şiir Şöleni (2013)’ne ve Tataristan’ın Başkenti Kazan’da gerçekleşen 11. Uluslararası Şiir Şöleni (2015)’ne katıldı.

Bir süre İlkıtaap Yayınları’nın şiir editörlüğünü yürüten Köseoğlu’nun ilk kitabı “Her Ayrınlık Bir Aşk” da aynı yayınevince yayımlandı. Son yıllarda çocukların da severek okuduğu masal ve şiirler kaleme alan Köseoğlu’nun şiirleri “Dört Mevsim Dört Yaprak” adıyla Kayalıpark Yayınları arasında, “Bilime Değer Veren Sultan - 1. Alaeddin Keykubad” da Diyanet Vakfı Yayınları’nın Türk İslam Büyükleri Serisi’nde yer buldu.

M. Ali Köseoğlu’nun “Muğla’yı Anlama Denemeleri”nden oluşan yazıları, Çizgi Kitabevi’nce “Menteşe’deki Muğla” adıyla kitaplaştı ve bu eser Türkiye Yazarlar Birliği tarafından “2019 Yılıının En İyi Şehir Kitabı” seçildi. 2023’te Hece Yayınları arasından çıkan “Kurganlar”, Köseoğlu’nun Hece başta olmak üzere çeşitli dergilerde yayımlanan şiirlerinden oluşuyor. Çıra Yayınları tarafından Mayıs 2025’te okuyucuyla buluşturulan “Araf’ta Yahut Arasta” ise Köseoğlu’nun hikâye ile edebiyat dünyasındaki yerini sağlamlaştıran bir diğer önemli eseridir.

TYB Konya Şubesi’ne 3 dönem başkanlık eden Köseoğlu’nun, Gülşah Hanım ile evliliğinden Süleyman Süheyl ile Muhammet Vefa adlarında iki oğlu vardır.

KOVULMUŞ VAKT-İ ŞERİFLERE ŞİİR

Bu şehirde efsunlu ikindiler
çaya karışan şeker gibi eriyip
terk etmiştir meclis-i ârifanı
herkes nasıl da barışık gölgesiyle
sağır fa diyez melodilere ve renklere kör
bu şehirde iğdiş edip irfanı
herkes
nasıl da mutlu kendi sesiyle
-Hû diyelim Hûuu...

son Mevlevi çoktan sırrolmuş gömülmüştür
nerelerden devşirilmişse yerliler
gülbanklere yabancı
muhallefat defterleri dürülmüş
medresenin kandilleri -uyutmak ne kelime-
üflene üflene söndürülmüştür
hamuşanda yaralı
-öpülüp yana konmuş sikke gibi- taşlar
berikinin döşeği ötekinin ayakucunda başlar
-Hû diyelim Hûuu...

vakt-i şerifler
gün batımına doğru kovulmuştur
/Şerife Hanım Teyze'nin kalbi
kış gelmezden evvel
merhametle dolar ve sıvazlar dizlerini
nasıl olmuşsa eskilerden bir o kalmıştır..
siyah beyaz fotoğraflarla konuşur
beyaz badanalı odasında -bir başına-
kalabalıklarla yaşar/
buhurdanlar ve şifacılar
kimse(ye) fark et(tir)meden
maziye karışmıştır

-Hû diyelim Hûuu...

herkes bittamam kendisini seviyor nasılsa
ve bu şehirde başı göğe ermez dağların
kim okur Tahiru'l-Mevlevi'yi
kim tutar elinden sevdalılarının
varlığıyla yokluğu birdir
o kadar da muteberdir
insan insana uzaktır bu kalabalıkta
dalalet göstermek serbest
maharet göstermek yasaktır...

-Hû diyelim Hûuu.

HER ŞİİR KUDÜS

Sabahın tarlalarında açan
her çiçek Kudüs
bulutlar bulutlarla kardeş
denizler denizlerle
İstanbul ve Mekke ve Şam
Magosa, Karabağ ve Urumçi
şafağı selamlayan
her şehir Kudüs

Fatih İstanbul'sa
Süleyman Şah Konya'dır
tarih Selahaddin'i unutmaz
Süleymaniye Sinan'ı
teheccüdde kabul olunan
her duada nice kâm
bendini çiğneyip aşan
her nehir Kudüs

anneler bu yüzden doğurur
ve babaların alın terinden
görklü sofralar kurulur
Fırat, Dicle ve Nil
haber bekler Tuna'dan
özgürlüğe kanat çırpıp kuşlar / durmadan
tespih tespih çekilen gecelerde
duadır gözyaşları
ve fetih aşkıyla yazılan
her şiir Kudüs.

MEHMET AYCI

1971 Adana/Saimbeyli doğumlu. İktisat ve antropoloji eğitimi aldı. Kamu-medya ilişkileri ve siyasal iletişim alanlarında çalıştı. Konuşma metni yazarlığı dersleri verdi. Belgesel metinleri yazdı. Şiir dışında deneme ve portreleriyle de döneminin en üretken yazarlarından biri oldu. Ayçi, *Mürekkkep Ten* adlı kitabıyla Türkiye Yazarlar Birliği'nin 2007 yılı; *Sonrası Şimendifer* adlı kitabıyla da Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği ESKADER'in 2012 yılı "yılın en iyi deneme kitabı"; *Yağmurlu Perçem* kitabıyla ESKADER'in 2016 yılı "yılın en iyi şiir kitabı" ödüllerini aldı. 2023 Ankara Edebiyat Festivali Şiir Büyük Ödülü Ayçi'ye verildi.

Kitapları:

Şiir: *Mor Kitap, Aşk Bir Deniz Rüyası, Yakı, Derin, Bağdat Kitabı, Dil Gölgesi, Bunlar Yazmaz Kitapta, Yalnızlık Vergisi, Aramadığım Günler, Muhtasar Türkiye Tarihi, Mesafe Ayarı, Zeliha'nın Ön Dişi, Portakal Kuşlar, Yağmurlu Perçem, Yokluk Güzel Yalnızlık İyi, Atlar Göçebe, Pazartesi Ayını, Toy, Bağ, Kelebekler Düş Görmeye Devam Ediyor, Bir Kuş Penceremize, Güneşli Perçem, Dağ Aşma Bilgisi, Kemikten.*

Anlatı: *Otuz Kuş, Köroğlu'nun Delileri.*

Deneme: *Serkisof Ahababım Olur, Mürekkep Ten, Zehirli Ağaçlar Albümü, Kahvede Kürt Var mı?, Bunların Hepsini Okudun mu?, Şirazlı Bir Türk Dilber, Biblo, Sonrası Şimendifer, Çarşıftan Kol Atmak, Bir Fırtına Tuttu Bizi, Ankara'nın Adı Var.*

İnceleme- Araştırma: *Nasreddin Hoca, Demiryoluna Hızlandırılmış İnfaz, Nasrettin Hoca Fıkraları, Nasıl Bir Kentin Lanetlisi Oldum, Kahveden Gelir Sesi, Eş ve Karşı.*

Antoloji: *İçinden Tren Geçen Şiirler ('Mehmet Saim Değirmenci' adıyla)*

Portre: *İki Yüz, Böyle Biliriz, Benzemez Kimse Sana/Bir Erdoğan Portresi, Melami/Bir Neyzen Tevfik Portresi, Zeki Bey/Bir Zeki Ergezen Portresi.*

Derleme: *Uçtu Ördek Viran Kaldı Gölümüz*

GÜNEŞİN BULUTLARA

Üzülünce iyileşen yaralar vardır
Sonra anlarsın bunu, şimdilik büyü

Bir elmaya sorulur mu niye elma olduğu
Bir kuşa niye konduğu incir dalına
Hayata sorduğun bir nice soru
Misafire kahve kuzuya kına
Sonra anlarsın bunu, şimdilik büyü

Sayırsız alfabesi var bakışlarının
Kim cesaret edebilir seni bilmeye
Ah sen de bilmiyorsun, çok istesen de
Yetmiyor zamanımız bir kelimeye
Sonra anlarsın bunu, şimdilik büyü

Ne çok bileşeni var kimliğimizin
Çılgınlıklar, sevinçler, yarım hayaller
Acılar aymazlıklar ve başka şeyler
Bir araya geliyor işte mucize
Sonra anlarsın bunu, şimdilik büyü

Ölürsem sevinirim demişti bir şair
Ölünce sevinecek, sevinecek, şahidiz
Aşka dair olmayan ne var yaşadığımız
Bir kalbi olduğunu söylüyor her iz
Sonra anlarsın bunu, şimdilik büyü

BAZI ŞEYLER HASTA EDİYOR SENİ

Bilerek yeniliyorsun çocuklara oyunda
Yensen de değişmiyor çocuğun kalbi
Üç günlük dünyayı unutuyorsun
Buğday gibi saçıyorsun kalbini
Böyle şeyler hasta ediyor seni

Akşam treninin penceresinde
Göz göze geliyorsun bir kelebekle
Boynunda bir kızın çiçeğe konmuş
Uçup dağılacak mürekkebiyle
Gibi şeyler hasta ediyor seni

Evler yapıyorsun kelimelerden
Bahçeler bahçe içinde bahçeler
Bir sabah tanımadığın bir kelime
Baygın düşüyorsun çiçeklerinden
Öyle şeyler hasta ediyor seni

Bir ad veremiyorsun sevmelerine
Şiir gibi yürüyor aklın kalıyor
Şiir gibi dökülüyor saçları
Şiir gibi gülümsüyor karşılaşınca
Şiir gibi hasta ediyor seni

Bir avlu dolusu köpek yavrusu
Besler gibi besliyorsun acıyı
Her birinin yüzü kendine özgü
Yaşadığın bırakmıyor peşini
Bazı şeyler hasta ediyor seni

OSMAN ÖZBAHÇE

1 Ocak 1971 Konya doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Konya'nın Ilgın ilçesinde tamamladı. Ilgın İmam Hatip Lisesi (1986) ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu (1991). İlk şiiri *Yeni Taşova* gazetesinin eki *Kültür Edebiyat* dergisinde yayınlandı (Mart 1990). Şiir ve yazıları *Ayane*, *Dergâh*, *Yedi İklim*, *Kayıtlar*, *İkinci Yazıları*, *Yarın Edebiyat*, *Hece*, *Çerağ*, *Edebiyat Ortamı*, *Atlılar*, *Bumerang*, *Huruç*, *Okuntu*, *Kökler*, *Memleket Dergi*, *Karagöz*, *Aşkar*, *Ücra*, *Mahalle Mektebi*, *Türk Dili*, *Hayal Defteri*, *Çilingir*, *Natama*, *Buzdokuz*, *Bu Çağ* ve *Şiraze*'de yayınlandı. Nisan 2003-Haziran 2006 tarihleri arasında (12 sayı) yayınlanan üç aylık edebiyat dergisi *Kökler*'in yayın yönetmenliğini yaptı. *Karagöz* ve *TYB Akademi* dergilerinin kurucuları arasında yer aldı. 2007 yılında yayınlanan *Kural Dışı* adlı kitabı Türkiye Yazarlar Birliği tarafından eleştiri dalında yılın kitabı ödülüne değer bulundu. 2022 Ankara Edebiyat Festivali Deneme Büyük Ödülünü aldı. 26-30 Kasım 2024 tarihleri arasında Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te 16.'sı düzenlenen Türkçenin Uluslararası Şiir Şöleninde Gafur Gulam Büyük Ödülünü değer bulundu.

Yayınlanmış Eserleri: *Uzun Yürekli Nehir* (şiir / 1999), *Çağının Mimarı Mimar Sinan* (biyografi / 2003), *Düşmanlık* (şiir / 2004), *Kitabımı Öğreniyorum* (çocuk kitabı / 2005), *Kral* (şiir / 2006), *Sağlam Şiir* (eleştiri / 2006), *Kural Dışı* (eleştiri / 2007), *Modern Şiirimizin Kökleri* (eleştiri / 2008), *Türkiye Kitabı* (şiir / 2012), *Analiz* (eleştiri / 2013), *İkinci Yeninin Doğuşu* (eleştiri / 2018), *Görevimiz Tehlike* (söyleşi / 2018), *Dogma* (şiir / 2019), *Edebiyatsız Edebiyat* (eleştiri / 2022), *Çevrimdışı* (eleştiri / 2022), *Zarifoğlu Efsane ve Şiir* (eleştiri / 2023), *Dil Çöktü* (şiir / 2023), *İnsanın Özgürlüğü Sürecinde İsmet Özel Şiiri* (eleştiri / 2024), *Edebiyat-ta Bir Savaş* (söyleşi / söyleşi), *İkinci Yeni Tartışması* (eleştiri / 2025), *Kalbenden Uzaklaş* (şiir / 2025).

Ölümden Başka Hayatın Anlamı

şiir şiire açılmıyor insan insana
nispet isi kaplamış insan insana
göz gözü görmüyor
ekmek al eve git
yeni şiirden daha önemli meseleleri var türkiyenin
kıyametin sırası değil
ölümün de
serbes piyasanın tadını alıyor ülke

ölü ne ki öylece duruyor işte
dili kapat [arkadan iki pens]

bütün yorumlar yanlış
işler bir türlü düzelmüyor
yine de beyin
anlamayı seviyor
bir bomba tutkusuyla çalışıyor kalbim
reel değil reel değil

hasrol ahu
osman işi bırakmış değil
barut, napalm, el yapımı 79 model
iş bırakmış değil

seni deli gibi özlediğimde pipet
şiirin bir konusu olacak pipet
şimdi kahkahalarla gülüyorsun el yapımı 79 model
dedikodu kırıntıları ktır ekmek pipet

şiiir insanın kendini keşfetmesiyle ilgilidir
yerim seni hamur abi
kısasa kısas
gel beni tecrübe et

git başımdan arzu
MÖ 1750
ordu biraraya gelse
bu tarafa geçmek dünyanın işi

şair şair için pipet
doğuştan öfkeli tibet

şiiir şiiire açılmıyor insan insana
hayat bir roman için kısa imge için uzun
kendimi değişik varlıklara atadım
bu tarafa geçmek için
çoğalttıkça çoğalttım
tabiat mısın akıl mı
ruh mu cevher mi öz mü
geçici, kusurlu ne varsa benden bağımsız
çeşitlerden
bütün başkalaşımlardan
değişimden
çürümeden
hastalıktan bağımsız
çoğaldıkça çoğaldım

ne yaparsan yap
işler bir türlü düzelmiyor
konuş toplum
kasvetin özü
konuş

insan ne ki uydu kalıntıları
babel kulesinde işittiklerim
dört işlem, aya giden insanlar
dünyaya gelen insanlar
uydu kalıntıları babel kulesi dört işlem
insan ne ki

bir numaralı kural yaşa değil
geçimini bul para kazan değil
hangisi doğru hangisi değil
neyim var benim
arzum hayat
yeni baştan çözülecek mesele değil

ben bir değil
ben çok
ne yaparsan yap
bu tarafa gelmek için
süzül insanların şehirlerin mükemmel
hayatların dünyaların üzerinde süzül
aş bütün dağları denizleri
gökyüzünde süzül ruhlarda uykularda
sonsuz ufuklarda

evin yukarda
dünyanın küçüldüğü bir yerde
kapalı deve kapalı şiir
hasrol
türk edebiyatı
terk edebiyatı

Muhacirim Vatanım Yukarıya Bitişik

yıldızlar gökte delik açmış
benim için kümelenmiş birkaç arkadaş
hiçbiriyle anlaşıyorum
benim dışımda kimse günsel demiyor
bu bir sorun bu sorunun günselliği
tartışılmıyor benimle
demirden bir ağaç yeşertiyor
inandığım ne varsa
muhacirim vatanım yukarıya bitişik

sen mi düzelteceksin ben mi
şiiir hazır yapıt değildir
modern resmin insanı paramparça
adam resmi çiziyorlar kafası yok
kadın resmi çiziyorlar
belinden aşağısı yok
yüreğin yerine kırmızı nokta
hiçbiri çizdiği resmi anlatamıyor
eski yerine her şey eski yerine

insan resmi çizmekte zorlanıyorlar
insan şiiiri yazmakta
modern sanat organ mafyası
insana benzemeyen insan
şiiire benzemeyen şiiir
eşekarısı üretiyor yılanlar balık
kalın ağzı yemek tabağına dökülüyor
mucizei sezai karakoç gerekiyor bu yıkımdan çıkmak için
Kimya Hatun anasının gözü
1800 vergi kuruşu
1200 kira lirası
üçyüzbin banka faizi
çok fazla

karanlığa gömül dibi çatlayıncaya kadar
kimseden öğrenmedim
kendimden öğrendiğimi
soğuk dil -çok fazla
ilhamlı gözlerle süzmüştüm oysa seni yeni bir dil yeni bir anlam
karanlığa gömül dibi çatlayıncaya kadar monachisme
kâretmiyor adalet terazileri sismik okumalar
modern dünya modern insan
rehbâniyetin dibi

yol bir şekilde düzlüğe çıkarır dedikçe
içimizde büyüyen boşluk yürüdüğümüz yol
Hay şapşal Han Şapşal
Dünya leş imiş hüt hüt bulunmaz

Kimya Hatun insan geni projesinde
Öter Hoca Yeter Hoca
insanı parça parça ettim cahil hoca
bir parçasını şiire gömdüm
bak şiir ışığı nasıl da yakalamış
konuşun kayalar
uçtaki durum benimkisi
Dilsiz Harita Dilsiz Şiir

yaktın mı beni dedi sorgudan çıkan arkadaşına

yaktın mı beni dedim
doğru sözlerin kuvveti
şiir şiirin karşısında şiir şiirin şiir
insansız şiir demişti karakoç
MIZRAK AT
taş gemi
göğün direği alınsa hızır mısın mübarek
yerine dikedim
karşıda duran uludağ
kayın babam olur
onun kızıyla evlendim

sevgilim icat oldu
gökten inen ışıktaki beş çocuğum oldu
sürüler hâlinde yıldızlar icat oldu
kayın ağacı kırmızı yıldızın gelini
mavi yıldız ikinci oğlum
sarı yıldız içimde kalan sevgili
eski yerine her şey eski yerine

muhaçirim vatanım yukarı bitişik
en iyi arkadaşım evdeki yastıklar
bir defasında saymak istedim
yediden sonra yoruludum
bu kadar çok arkadaş olması
gönendiriyor insanı
bazen pazara gitmeyi
binlerce sebze ve meyve arasında
seni düşünmeyi severim
ben seni düşünmeyi severim

evimdeki yastıklara geçiyor bendeki yalnızlık
geceleri benim evde ışıklar hiç sönmez
gündüzler zaten aydınlık içimdeki boşluk
eşliğimiz var nasreddin hoca var
keloğlanın sihirli lambası
dünya ayağımızın altında
insanın ellerini ayaklarını karıştırmışlar
kuşların hepsi karga
tablonun konusu belli değil
altına isimsiz yazmışlar

muhaçirim vatanım yukarı bitişik
arzu turunç yıldızın ansiklopedisi
onunla göklere çıkmak çocuk oynacağı

RAMİS AYMET

Tataristan

Şair, tercüman, senaryo yazarı Kıyam oğlu Ramis AYMETOV (Ramis AYMET), 4 Ekim 1968 tarihinde Tataristan Çüpreli ilçesi Munçeli köyünde doğdu. Kazan Devlet Üniversitesi Tatar Filolojisi Fakültesi'nden mezun oldu, sonra Tatar Edebiyatı Bölümünde doktora eğitimi gördü. “*Maarif*” ve “*Şehri Kazan*” gazetelerinde çalıştı. Şerif Kamal ve Abdullah Tukay Edebiyat Müzeleri'nin başkanlığını yaptı. 2013-2021 yıllarında Tataristan Cumhuriyeti Yazarlar Birliği Başkanı Birinci Müsteşarı. Şiirleri “*Kardeş Kalemler*”, “*Kazan Utları*”, “*İdel*”, “*Kazan*”, “*Oktyabr*” (“*Ekim*”), “*Naş Sovremennik*” (“*Bizim zamanda*”), “*Forum*”, “*Tercüman*” (Çita şehri), “*Russkoye Eho*” (“*Rus Yankısı*”) (Samara şehri) dergilerinde, “*Vatanım Tataristan*”, “*Medeni Cuma*”, “*Literaturnaya Gazeta*” (“*Edebi Gazete*”), “*Tatar Dünyası*” vs. gazetelerinde yayımlandı.

Şiir kitapları yazarı ve Tataristan Yazarlar Birliği üyesi olan RemisAYMET, Tataristan'da *yeni şiir* usulünü başlatanlardan biri olarak tanınır. Eserleri; Tatar şiirsel biçimin geleneklerinden vazgeçmeden kendine has yeni tonlanma ve imgeleri bir araya getiriyor aynı zamanda. RemisAYMET'in 2017 yılında Türkiye'de BENGÜ Yayınları'nda Türkçe ‘*Tuzaktaki özgürlük*’ isimli, 2018 yılında Bakü'de Azerice “*Şimşekler qoyunda*” şiir kitabı basıldı. «Maarif-Vakit» Yayınları'nda Orhan Veli'nin «Sizin İçin» şiirler kitabı Ramis AYMET'in Türkçeden aktarımıyla Tatarca neşredildi.

Ramis Aymet ayrıca 150'den fazla popüler pop şarkısı ve romanslar yazarıdır.

Edebiyat alanında takdim edilen HADİ TAKTAŞ, MUSA CELİL Ödülleri sahibi. 2018 yılında XII. Uluslararası Şiir Şöleni'nde Hüseyin Baykara Büyük Ödülüne layık görüldü. 2019 yılında ona “Tataristan Cumhuriyeti Onurlu Sanat İşçisi” onursal unvanı verildi.

e-mail: ramisaymetov@rambler.ru

Tel: +79870027332

TATAR TİLİ

Sinde irkīn dala kiñlīkleri,
Caydaklarınñ toyak tavışı,
Kiñ küklerniñ çiksiz biyikligi,
Börkitlerniñ kanat kagışı.

Sinde cir canınnan tibip cıkkın
Çişmelerniñ talgın ağışı.
İdilimdey akkan çal tarihniñ
Miñ tabışı hem miñ yalgışı.

Sinde ahı kara yıllardagı
İñrep augan manaralarnıñ
Yıllar aşā haman cannı tiliş,
Ernüleri şul yaralarnıñ.

Sinde izgi dogā, iman nurı,
Moñ-mekami sihri azannıñ .
Balkışları böyik Bolgarımniñ,
Alkışları şehri Kazannıñ.

Sinde ap-ak inci-mercennerdey
Halkım küñiliniñ saflığı.
Kara tönde turı yul kürsetken
Ak kalfakniñ sünmes aklığı.

Sinde yalkını bar yulçılarga
Can cılısı birgen uçakniñ.
Ak büriniñ tiñsiz tıgrılıgı,
Kavişu ömitleri Sak-Sokniñ.

Sinde tartu köçī tujan yaknıñ,
Cırsülerī möhacirlerniñ.
Şomlı kaytavazı iriñ daulap
Zıncırlangan gıysyan cırlarnıñ.

Ülmedĩñ, yuk, onıtılmadıñ bir de,
Sörilip te tujan ilĩñnen.
Sin kalıktıñ kabat, yandırılğan
Tatar kitapları kölñnen.

Yeşi sinde utlı yeşin bulıp,
Hiç ontılmıy, haman ul tiri
Çirkev nigizinde sıkrap yatkan
Kabir taşlarınıñ hetiri.

Siniñ canda indī niçe tapkır
Kolmak batıp taşlar kalıktı**.
Kupkanda da mehşer, Tatar tiliñ,
Nuh köymesī buldıñ halıknıñ.

Tujan tiler bahçasında üsken
İñ zatlı hem nefis gölüm sin.
Hetta tılmaçlarsız dünya gizgen
İlahi hem böyük tiliñ sin.

Tiri suday aşlap millet canıñ,
Sin haman da haksız orışta.
Sıymasañ da kayçak çiksizlikke,
Sıyasıñ sin in soñ sulışka...
Tatar Tili!!!

◆
*Kalfak – boringı tatar hatın-kızlarınıñ baş kiyimi

**985 yılda İdil Bolgarstanı bilen Kiyev Rusi arasında üzara
duslık turında meñgilik solıh (anlaşma) tözile. Kilişüde
“kolmak suga batkançı, taş su östine kalıkançı” turılıklı
bulırğa dip ant itile.

BÜRİLİK

Bīznīñ kanda indī bürīlīkten
Bīlmim, nerse gīne kalgandır.
Tarih sınavların kiçe-kiçe
Kalganı da anıñ yalgandır.

Tīller – kisek, zaman cilī isīp
Kidīrdī şul kanlı avızlık.
Bürīlīkten bīzge miras bulıp
Kalgandır la barı yavızlık.

İndī küpten söyek īrīmiydīr
Tīlsīz-tīşsīz kalgan avızda.
Kismesīn dip kılıç, baş iyīlgen,
Şere koyırık katkan tuñ-bozga.

Bürī bulıp tulgan ayga karap,
Kūpmī gīne ula, ulama,
Bīznī indī küpten işītmiyler,
Alarga bīz haman alama.
(Bīrevden de ömīt itesī yuk,
Yaktı kileçekke yullama).

E bürīlīk tūgīl īrīlīk ul,
Tekebbīrlīk yakiy min-minlīk.
Üz ıruvın eger satsa kagan,
Kiçīresīñ iken hur, kimlīk.

Kagannar da bîzde indî küpten
Yaratılmıy koyaş nurınnan.
Oyışkan kan tügîl, nefret uçlap
Tualardır ana karınnan.

Ey, kayda ul dala kanunnarı
Bîr yodırıktı totkan Türk ilîn?
Bîznîñ kanun hezîr kanunsızlık,
Çıgarbızımı kiçîp ütkîlîn.

Çorlar aşı bîzge бага sıman
Ak bürîñîñ zeñger küzlerî.
Ul küzlerde halkım ömîtlerrî,
Babamnarnıñ danlı îzlerî.

Hakı barmı îrîp yugalırğa

Rabbı Üzî yazgan haklıknıñ? –
Kükler tarafınnan tudırılğan,
Kükler saylap alğan halıknıñ.

Duçar itîlsek te can asrarga
Çit-yat kötövlerden sörîlîp,
E şulay da bîzge kirek elî
Tugrılıknıñ tamga bilgîsîdey,
Gadîllîknıñ asıl ölgîsîdey,
Bîrgelîknıñ yaktı közgîsîdey,
Yavız köç-ruhlarnı örkîtüçî,
Turı yulğa bîznî kündîrüşî,
Îrîk temîn kanga sîñdîrüşî
Ak bürîdey izgî BÜ-Rİ-LİK.

**Borıñı Törkilernîñ ısanularına*

◆
karaganda, böyik kagannar koyaş nurınnan yaralgannar.

***Rivayetler beyan itkençe, eger yaña tугan balanıñ uçıñda oyışkan
kan bulsa, anı böyik kileçek kötken.*

RAMİZ RÖVŞEN

Azerbaycan

Ramiz Memmedeli oğlu Rövşen 15 Aralık 1946 yılında Bakü'nün Emircan kasabasında doğdu. Bakü'nün Surahanı ilçesindeki 208 numaralı okulda eğitim aldı. Azerbaycan Devlet Üniversitesi Filoloji Fakültesi'nden (1964-1969), Moskova'daki Yüksek Senaryo Kursları'ndan (1976-1978) mezun oldu. Cafer Cabbarlı adına "Azerbaycanfilm" stüdyosunda, "Mozalan" mizah-film stüdyosunda editör (1971), "Azerbaycanfilm" stüdyosunun senaryo atölyesinde senarist (1974-1975), Senaryo Editör Kurulu üyesi (1979-1987), "Azerbaycanfilm" stüdyosunun baş editörü (1987-1992), Azerbaycan Tercüme Merkezi'nin baş editörü (1992-2009), Azerbaycan Tercüme Merkezi'nin edebî yayınlar danışmanı (2009-2015) ve söz konusu merkezin yayını olan Hazar dergisinin baş danışmanı (2015-2024) olarak çalıştı.

Azerbaycan'da "Yağmurlu Bir Şarkı" (1970), "Gökyüzü Taş Tutmaz" (1987), "Kelebek Kanatları" (1999), "Gidelim Biz Olmayan Yere" (2006), "Nefes - Kitaplar Kitabı" (2006; 2017; 2024), "Sevgi Mektubu Gibi" (2009), "Sevgi Anahtarı" (2019), "Bu Dünyanın Her Yüzü" (2021), "Eski Korkular" (2021), İran'da "Gökyüzü Taş Tutmaz" (Tebriz,

2007), “Yağmurlu Bir Şarkı” (Tahran, 2009), “Yağmur Yıkar, Güneş Kurutur” (Tahran, 2011), Türkiye’de “Nefes - Kitaplar Kitabı” (Ankara, 2008) kitapları yayımlandı. Çocuklar için yazdığı şiirleri “Güvercinim Gel Bakalım” (2018), “Saklanmışım, Bul Beni” (2018), “Gel Dost Olalım Kurbağa” (2022) ve “Lezzetli Güneş” (2024) kitaplarında yer aldı. Şiirleri ve hikayeleri eski SSCB’nin birçok diline çevrildi, ABD, Almanya, İngiltere, Fransa, Polonya, Bulgaristan, Türkiye ve İran’da yayımlandı.

Bir çok film (“Dedemin Dedesinin Dedesi”, “Şehirli Hasatçılar”, “Süt Dişinin Acısı”, “Özge Zaman”, “Mekanın Melodisi”, “Kale” vb.) ve belgeselin senaryo yazarlığını yaptı. “Özge Zaman” filmi (yönetmeni: Hüseyin Mehdiyev) İspanya’nın başkenti Madrid’de düzenlenen Uluslararası Film Festivali’nde Altın Aslan ödülüne layık görüldü.

“Türk Dünyası Bilim, Kültür ve Sanat Ödülü”nü aldı (2013; Eskişehir).

Avrasya Akademisi üyesi ve akademinin “Avrasya Efsanesi” ödülünün sahibidir (2019).

Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev’in 25 Mayıs 2019 tarihli Kararnamesi ile Azerbaycan kültürünün gelişimine yaptığı hizmetlerden dolayı Azerbaycan Cumhuriyeti Halk Şairi fahri unvanına layık görüldü.

Azerbaycan Yazarlar Birliği ve Dünya Şiir Hareketi (WPM) Koordinasyon Konseyi üyesidir.

QARA PALTARLI QADIN

Kişilər bir olmur, atam balası, –
qorxağı var,
igidi var.
Amma hər kişinin öləndən sonra
qəbri üstə ağlayası
Bir qara paltarlı gözəl qadına
ümidi var.

Sən öləndə
kim olacaq gözlərini bağlayan?
Qardaşımı olacaq?
Yadımı olacaq?
Bu dünyada
bəlkə sənə ən çox ağlayan
Ən çox ağlatdığın qadın olacaq.

Göz yaşları yuduqca baş daşını,
Qəbrində qurcalanıb
deyəcəksən, ilahi,
İllər boyu ağlatdığım bu qadın
görən necə saxlayıb
bu qədər göz yaşını?!

Bircə kərə

nə saçını oxşamışam,
nə gözünü silmişəm,

Gözlərimə batır indi
saçlarının hər dənisi.

İllər boyu

bu qadına mən axı dərd vermişəm,
İndi görən niyə çəkir dərdimi?!

Bu qadın

baş daşımı
öpüb sığallamaqdansa,

Yumruğuyla döysə, döysə yaxşıdır.

Qəbrimin üstündə ağlamaqdansa,
Məni söysə yaxşıdır.

Yeri, yeri, qara paltarlı qadın,

Kiri, kiri, qara paltarlı qadın.

Bu qəbir də min qəbirdən biridi,

baş daşımı bəsdə basdın bağrına.

Bütün mənə ağlayanlar kiridi,

sən də kiri, qəbrim damır, ağlama!..

SİYAH ELBİSELİ KADIN

Erkekler aynı değil, benim kardeşim, –
korkağı var,
yiğiti var.
Ama her erkeğin öldükten sonra
kabri başında ona ağlayacak
Siyah elbiseli güzel bir kadına
ümidi var.

Sen öldüğünde
kim olacak gözlerini kapayan?
Kardeş mi olacak?
Yad mı olacak?
Bu dünyada
belki sana en çok ağlayan
En çok ağlattığın kadın olacak.

Göz yaşları yıkadıkça baş taşını,
Kabrinde kıvrılıp
diyeceksin, Allah'ım,
Yıllarca ağlattığım bu kadın
nasıl tutmuş
bu kadar göz yaşını?!

Bir kerecik
ne saçını okşamışım,
ne gözünü silmişim,
Gözlerime batır şimdi
saçlarının her teli.

Yıllarca

bu kadına ben ki hep dert vermişim,
Şimdi neden çekir benim derdimi?!

Bu kadın

baş taşımı
öpüp okşamak yerine,
Keşke yumruğuyla dövseydi.
Kabrim başında ağlamak yerine,
Keşke bana sövseydi.

Bir dur, siyah elbiseli kadın,

Bir din, siyah elbiseli kadın.

Bu kabir de bin kabirden biridir,

baş taşımı yeter bastın bağrına.
Tüm bana ağlayanlar dindi,
sen de din, kabrim damlıyor, ağlama!.

Türkçeye uyarlayan:

Ruşen RAMİZOĞLU

Yolu çaşa-çaşa gəldim,
hər yan dumandı, gördüm.
Dünyayla baş-başa gəldim,
üz-gözüm qandı, gördüm.

Gərək işıq yanana yox,
it hürənə gedəsən.
Mən də getdim; itlər susdu,
ışıqlar yandı, gördüm.

Bir qapını döyən kimi
on pəncərə açıldı.
Hər açılan pəncərədən
bir div boylandı, gördüm.

Qorxdum, qaçdım dəli kimi
nəfəsim kəsilincə.
Döndüm, gördüm qovan yoxdu,
qorxum yalandı, gördüm.

Oturdum bir daş üstündə,
nəfəsimi dərməyə.
Dərdiyim son nəfəsimdi,
ömür tamamı, gördüm.

Yanlış yolu tutup geldim,
her yan dumandı, gördüm.
Bahta kafa atıp geldim,
yüz-gözüm kandı, gördüm.

Gitme ışık yanan yöne,
git köpek üren tarafa.
Ben de gittim; köpek sustu,
ışıklar yandı, gördüm.

Bir kapıyı çalar çalmaz
on pencere açıldı.
Her açılan pencereye
bir dev yaslandı, gördüm.

Korktum kaçtım deli gibi
nefes bile almadan.
Bir baktım kovalayan yok,
korkum yalandı, gördüm.

Oturdum bir taş üstüne,
nefesimi almaya.
Aldığım son nefesimdi,
ömür tamamdı, gördüm.

Türkçeye uyarlayan:

Ruşen RAMİZOĞLU

RUŞEN EŞREF BAYRAKTAR

Cihanbeyli’de (Konya) doğdu. On altı yaşında yerel kanallarda başladığı TV programları sunuculuğunun ardından ana haber spikerliği yapan yazar, TRT Belgesel Programları Dairesinde seslendirme yaptı. Amatör tiyatro oyunculuğu eğitimi aldı, tanıtım filmleri, kısa film senaryoları yazdı. Selçuk Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun olduktan sonra aynı üniversitede Yeni Türk edebiyatı alanında yüksek lisansını Kamuran Şipal’in hayatı ve sanatı üzerine yazdığı tez ile tamamladı. Çalı, İzlek, Kimlik, Araf, Ters Takla ve Dava dergilerinde; Konya Postası, Yenimeram gazetelerinde şiir, öykü, fıkra, mülakat türlerinde yazıları yer aldı. 2017’de “SİR ŞİİRLER” ve 2020’de “Belâgat/Konuşma Sanatı” adlı eserleri yayımlandı. Ulusal müzik kanallarında yayınlanan “Seni Vicdanın Affetsin” adlı şiir klipi özellikle Azerbaycan’da etkili bir yankı uyandırdı. Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde -dijital ortamda da yayınlanan- on bölümlük diksiyon eğitimi dersleri verdi. Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesindeki Gençlik Kamplarında etkili iletişim seminerleri gerçekleştirdi. Türkiye Yazarlar Birliği üyesi olan yazar, hâlen edebiyat öğretmenliği ile sunuculuk yapmakta ve diksiyon/etkili hitabet eğitimlerinin yanı sıra Türkçe’nin doğru kullanımı üzerine seminerler vermektedir.

Doğunun Kalbi

Neyin savaşı
Doğu ne de yaralı
Toprağı kan ve gözyaşı
Bitmedi telaşı
Üç yanı maviye doymuş ülkemin
Doğusu hep kara hep karanlık
Kara bahtını kadere bıraktı
Ne tuhaf
Acıya binmiş doğu
Sınırı yok acının
Kırkı çıkmadan toprağın
Yenisi geliyor ateşin
Bayraklı tepelerle dolu batı
Kurşun hızıyla unutuyor
Tutuşmuyor paçası
Kırklar hürmetine
Üç yanı mavi memleketim
Doğuda göğе değıyor ayakları
Kırkı çıkmamış bebeğın
Kırk yıldır bitmeyen acı
Masalmış yalanın adı
Kırk gün kırk gece matemli
Kin kan gözyaşı

Kime ne kırılmış doğunun kalbi
Usanç veriyor yaşamak
Ve utanç, almak nefesi
Hep yoksulun mu olacak
Cenaze merasimi
Fakir vurur birbirini
Timsahlar zenginleşir
Yok artık kardeşliği
Dinmeyen kuyruk acısı
Yakar hepimizi
Yakar fişeklerin kırk ikindisi
Kin kan gözyaşı
Kime ne kırılmış doğunun kalbi
Bırak elindeki demiri
Aklın firar etmiş
Elin zarar
Kırk yıllık kahveden
Kalmamış hatır
Kılı kırk yarsan
Ruhun teneşire kalır
Kin kan gözyaşı
Kime ne kırılmış doğunun kalbi

Masal

Az gider uz gider
Yürek bir yerde diner
Günaha bulaştığımdan bu keder
Sakallı amcalar bile günah işler
Az gider uz gider
Gittiğini zanneder
Dünyayı hep aynı yerden sever
/Yeşil, gri uçsuz bucaksız
Düştü düşecek gökyüzü
Yer demir gök bakır
Çisil çisil yağmur/
Az gider uz gider
Masallar mutlu biter
Bilirler küçükler
Masallara inanmaz büyükler
/Öyle değil mi Miço, Panço, Sanço
Öyle değil mi palyaço/
Az gittim uz gittim
Baktım aynı yerdeyim
Kendimdeyim, kederdeyim
Elimde, gözümde, dilimde bin ah
Affolmayı uman bin bir günah
Ne olur mutlu bitsin bu hikâye
Az gider uz gider.

SUAVİ KEMAL YAZGIÇ

1972'de İstanbul'da doğdu. Yazıları, şiirleri, hikâyeleri Ülke, Kanat, Türk Edebiyatı, Yedi İklim, Kırklar, İtibar, Bir Nokta, Post Öykü ve Muhit, Hece, Hece Öykü, Sabit Fikir, Aydos, Yitik Söz, Söğüt başta olmak üzere pek çok dergide yayımlandı. Ayrıca Sağduyu, Yeni Şafak, Milli Gazete ve Star gazetelerinde dönem dönem yazdı. Serçe ve Taş, Heves, Tövbe Gölgeği ve Bütün Ayrılıklar isiminde şiir, Kırk Gri Hırka, Dünyanın Çekmeceleri ve Kahramanın Sonsuz Kısa Yolculuğu isimlerinde de hikâye kitaplarına imza attı. Serçe ve Taş, Heves, Tövbe Gölgeği, Bütün Ayrılıklar ve Detone Sessizlik adlı şiir kitapları yayınlandı. Bütün Ayrılıklar adlı kitabıyla 2020'de Türkiye Yazarlar Birliği yılın şiir kitabı ödülüne değer bulundu.

YENİK EKİNLER

ne güneşler söndürmüştü oysa
şimdi soğudukça soğuyor çehren
ne kelimeler biriktirmiştin sana
şimdi hepsi yenik ekinler

o metal merdivende
başım önde çıkıyorum
gözlerinden kaçmak için
güneşler söndüren gözlerinden
şimdi birer karadelik olan
kaçsam da kendime yakalanıyorum
kaçsam da sönmüş güneşler
yağıyor üstüme üstüme

burada bir kış var
beni dondurabilecek kadar küçük bir kış
güneşi bana sönmüş bir gök var yüzünde
güneşi bana sönmüş bir gök var yüzümde
kaçsam kendime yakalanıyorum
kaçmasam kendime düşüyorum

oysa ne güneşler söndüren bir rüya gördüm
şimdi merdivende
bakışlarım basamaklara düştü
içimdeki hiç doğmamış güneşler
hiç doğmamışcasına söndü
şimdi yırtıldıkça yırtılıyor çehrem

YANGI/N

damağımda tuz yangısı
susturdum kendimi
konuşacak bir şeyimin olmadığını
gizlemek için
maskemin yüzümü değil de
yüzümün olmadığını sakladığınca

oysa o dili öğrenmeliydim
herkesin kendi suskunluğunu gizlediği
o kelimeleri, o cümleleri ezberlemeliydim
gardımı alıp bütün ezberimle
saklamalıydim

damağımda tuz yangısı
gibi geldi, geldi geçti
ömür dediğim hayatsızlık
soğuyorum sevgilim
üşüyorum hücre hücre
uzuyor kelimelere ayırdığım süre
halbuki ne hızlıydı
ne kolay
seni seviyorum demek
gölge gölgene değince inanırdım buna
hiç söylemediğim halde

şimdi her kelime bir yolu tıkıyor
söylenmediği zaman
söylendiği zaman da kelimeler
yıkıyorlar aynı yolu
yıkılmış bir yol ile
tıkanmış bir yol arasında
seçim yapmak zorunda kalıyorum
damağımda tuz yangısı

ve seni hiç öpemeyen dudaklarımda
sönmeyen ve kül etmeyen bir tuz yangısı

SEMİR ATİYYE

Filistin'in Nablus ile Cenin şehirleri arasında yer alan Sile el-Zuhr köyündendir.

Ailesi 1967 Savaşı'ndan sonra Filistin'den Ürdün'e, oradan da Kuveyt'e göç etmek zorunda kalmıştır.

13 Nisan 1972 tarihinde Kuveyt'te doğdu.

1990 yılında burada lise öğrenimini tamamladı.

Yemen Cumhuriyeti'nde bulunan San'a Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Arap dili okudu ve bu üniversiteden lisans diploması aldı.

Eserlerinden bazıları:

Anıların Kanaması – Şiir Divanı (2006 ve 2024)

Dönüş Divanı / Arap Şiirinden 100 Kaside – İnceleme (2008 ve 2025)

Kudüslü Çocukluk Ezgilerinden 100 Kaside – İnceleme (2010)

Bu, Ahmed'in (s.a.v.) Çiçekleridir – Şiir Divanı (2017)

Gelecek Zamandan Harfler – Şiir Divanı (2024)

1998 yılından beri kültürel ve medya kuruluşlarında çalışmaktadır.

2009 yılından beri Filistin Kültür Evi'nin kurucusu ve yöneticisidir.

Filistin ve Arap edebiyatı alanında birçok gazete ve internet sitesinde yazar ve eleştirmen olarak yazılar yazmaktadır.

Asya, Afrika ve Avrupa'da düzenlenen edebi ve kültürel etkinliklere ve konferanslara katılmıştır.

Radyo ve televizyonda edebi programların hazırlanması ve sunumunda görev almıştır.

VASIYET

Yolumu sür, dönmek için yurda yine,
İşte, burada sabahın anahtarı elimde.

Ağlayan çadırların gözyaşını avucunda taşı,
Ve kalbinde sakla bekleyişin türkü dolu yaşı.

Yafa, düğününüz için portakal sunacak bir gün,
Hayfa, kıyılarla ve denizlerle gelecek o gün.

Akka, gözyaşlarını aşacak kavuşmak için,
Ve sur üstünde yankılanır çocukların hüznü derin.

Her kalpte yazılacak “Döneceğim!” sözü,
Ve her yolda yükselecek yıkımdan bir gökyüzü.

Karanlık tanıyacak seni, çekilecek perde,
Zaferle gelecek sabah, ışığı her yerde.

Al elimden bu anahtarı, vasiyetim sana,
Kutsal şan süsleyecek her evi baştan sona.

HAYFA TRENİNDE

Eski zmandan gelen herfler
İkinci koltuk... Buyur otur,
İzninle iki adım,
Özlemle dolu valizleri
Yanına al ,
İçinde hep hasret...

İkinci koltukta gülümser sağında papatyalar,
Solunda ise iki güvercin, muhabbetle öter kuşlar.
Hayfa'ya gelen herkes
Zaman trenlerine binerler.
Hasretin merdiveninden çıkarlar,
yenilgilerini kapatmışlar.

İkinci koltuk orada,
iki bulut sağında...
Ve dedenizin yolları,
!Türkü, silahlar ve bir atın yanında.
Yol boyunca bir şehit
İnci ve mercan.. peşinde.
Bitmez o yol,

Biterse bile olur bir deniz, tutkulu bir yol.
Eski gazetelere vakit yok artık...
Ezan yükselirken, geçmiş susar artık.
Karmel Dağı seslendi haykırarak:
“Meyvem olgun, vaktim tamam bak!”
Ne telefona, ne
çaya ne safrana vakit var.

Hayfa’ya bak! Bu yeter,
Hatıralar ve erguvanlar her yerde.
Dönüyor geçmişin gölgeleri,
Kaynaklar, iki bülbül de ...
Her pencerede bir özlem,
yüreğimden iki öpüş perdelerde...

Trenin nabızıyla yürüdük biz,
Ey dostlarım, bir zamanlar vardı iz...
Sübhân, O ki salıverdi saçları,
Omuzlara döküldü mekânın sırları.
Sübhân, O ki Hayfa’ya bağışladı cennetleri,

Ve yürüdü bizimle trenin arzusu, sessiz ve dumansız seferleri.
Arkamdaki koltukta oturuyordu İki şair;
Pencerelere yazdılar bir şiir:
“Ne çok severiz seni, Askalan, ey güzel yer!”
Yanımda oturan kız ise
Zamanında yaşamıştı Umman’da sessizce.
Gözlerinin ışığında bir vatan vardı,
Özlem ve iki kıyı, gönlümde saklı kaldı.

Sonra öğrendim adını güzelin :
Beylisan, bir şiir gibi narin.
Hikâyenin avucunda
Elimi tuttu, dedi bana:
“ iki yiğit var Gözlerinin ışığında
durmuşlar,
Keman telleri gibi susmuşlar.”
Bir güzel manidir bu,
Dudakta, dilde yankıdır bu türkü .
Ne zaman Hayfa’yı düşleseler
Uykusuz kalırlar özlemle geceye değer.

Ve yürüdü bizimle umutlar âlemi,
Hayal gibi temiz yıldızlı geceleri
İki şair, martılar gibi aşkla uçarken
Ölümsüzlük kitabına yazdılar severken:
Hayfa, kalplerin tahtında
Ve bir sultana yakışır sancağında!

SELÇUK KÜPÇÜK

Gazi Üniversitesinde Psiko-
lojik Danışma ve Rehberlik
öğrenimi gördü. Ordu Üniver-
sitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
Sinema-Televizyon bölümünde
yüksek lisansını tamamladı. *Der-
gâh, Hece, Sosyoloji Divanı, Sadece
Şiir, Yolcu, Mahalle Mektebi* gibi birçok dergide şiir, poe-
tika, müzik ve sinema yazıları yayınlayan Küpçük, 2018
Türkiye Yazarlar Birliği Müzik Kitabı Ödülü, 2024 Muhsin
Yazıcıoğlu Kültür Sanat Ödülüne layık görüldü. Modern
Türk şiirinden besteler yapan ve besteleri birçok sanatçı
tarafından albümlere okunan Küpçük'ün kendi şarkıla-
rından oluşan 3 albümü bulunmakta.

Yayımlanan Kitapları:

- Yüzleşmenin Kişisel Tarihi* (2012),
- Modern Türk Şiirinde Bellek Arayışı* (2013),
- Kirletilmiş Ölümler Kitabı ve Büyük Tefsir* (2015),
- Aşk ve Teselli* (2018),
- Edebiyat Dergileri Atlası* (2025),
- Türk Sinemasında Politik Milliyetçilik* (2025)

TEZ DİKİLMİŞ DUVAK

beni bu yaradan nükseden irinle avut
cerahati boşalmış bir köpeğin öksürüp titreme(se)siyle
insan çekilerek çoğalan bir ırmak belki
belki kanamış atlaslardan geri dönen mukadderat

bilseydim dişedokunur bir ehemmiyet adardım
hançeremi yırtan lisanıma
usanmayan dileklerime dair acz,
 mevsimlerden nisanı çok mu beklerdim
hangi kitap şerheder. çünkü bir kadının ölmesi sır
adamın kalması muamma. ben yine de “kader” derdim
kader : hepimizi kavrayan büyük tefsir

kimin rüyası eksik kalktıysa bu sabah
kim uçurumlara koşarken
 yüzünün unutulmuş çocukluğuna değdiremediyse ellerini
onun rehin bıraktığı eşiklerden mi bakmak gerekli dünyaya
dünya dediğimiz, acıylan sınanmış bir kızkardeşten başka nedir ki

odalar dolusu tahammülden geçiyoruz
anneler o bilindik endamlarıyla karşılıyor kapıdan ölümleri
tez dikilen duvaklar nasıl da gövdeleniyor mahcup tabutlara
ey ölüm! biz kıyamadık alınlarından öpmeye
sen elmaların kızarmadığı bahçelerden karşıla
yüzgörümlüğü takılmayan müntehir gelinleri

YARADAN BİÇİLMİŞ PAY

oğullarım ve topraklarım için *suhufa* el basarak
konuşuyorum
tapınılmış bütün *hubeller*den bozgunculara
bir helak kalır ancak
ki o *ebrehe* gagalarında sicin taşıyor *ebabillere* inanmadı
biz saflarımızı koyultalım. sarılacak başka bir ip olmayacak
belki kimse dökmeyecek eteğinde izi kalır diye öyle her taşı
kimse atmaya kıyamayacak
çünkü vardır *maria magdalena*'dan fazla
herkesin gecikmiş bir günahı

kıpırtısız ırmakların sesinden nafile kalınca bir *hüseyn*
dokunamayınca *resulün* o merhametli tarihine
sîneleri şöyle dövmek gerekli :
-ey *cebrail* ! entarisi kıyım kokan bir çocuk
ne de nazenin düştü bak dudaklarından *sahrayı kerbela*'ya

işte şimdi bana da bu yaradan bir pay biçilsin
dilime değen duaların şehvetiyle konuşsun kelimeler
kaderî bir mağlubiyetten çıktım. savuşmadı boynumdan kılıç
tanrım! tanrım! denizden geçer iken sularını başka kim tutar

ŞAKİR KURTULMUŞ

1958 Eskişehir doğumlu. İlk ve orta öğrenimini burada tamamladı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Doğu Dilleri Bölümünü bitirdi. 1977 yılından bu yana çeşitli gazete ve dergilerde çalıştı. Yeni Devir Gazetesi'nde uzun bir süre 'Sanat-Edebiyat' sayfası hazırladı. 1980 yılında 'Tin Yazıtları' isimli bir edebiyat dergisi yayımladı. İnsan Yayınları'nın kuruluşunda görev aldı. Eskişehir'de lise öğrenimi sırasında arkadaşlarıyla birlikte 'Fecir' isimli bir duvar gazetesi çıkardı. İlk yazısı 1976 yılında Yeni Devir gazetesinde, ilk şiiri Maveria Dergisi'nde 1978 yılında yayımlandı. İlk şiir kitabı 'Ah Güzel Bir Gün' 1985 yılında Akabe yayınları arasında çıktı. Yönelişler, Maveria, Aylık Dergi, Ay Vakti, Bir Nokta, Edebiyat Ortamı, Şiar, Hece, Muhit ve Yedi İklim gibi dergilerde şiir ve yazıları yayınlandı. Beyan Yayınları arasında 'Hz. Hamza' ve 'Bilal-i Habeşi' isimli iki biyografi çalışması çıktı. Halen Çıra Yayın Gurubu bünyesinde 'edebiyat dizisi' editörü olarak görev yapmakta, çeşitli kurumlarda lise ve üniversite öğrencilerine yönelik yazarlık atölyesi dersleri vermektedir.

Şiir Kitapları: *Ah Güzel Bir Gün, Yusufun Kuyusu, Ölüm ve Ayna, Gökte Asılı Şarkılar, Dağların Açık Yarası, Hiçbir Mevsime Sığmıyor Kuşlar, Bahçelerde Yapayalnız*

Deneme Kitapları: *Edebiyatın İzi, Bir Tutkuya Dönüşmek, Kültürün İzi, Kalbe Giden Sokakta Kitabın İzi, Yerle Gök Arasında Sanatın İzi, Muhacir Günlüğü, Cennetin Çocukları olmak*

GÜLÜŞLERİ BİR BEYAZ

göğün su dolu
açık penceresinden
sarkan ince mavi bir daldı
tutundum şafakta
güneş ışınlarından soyulan
kibar mı kibar
ellerin bir çiçek bir çiçek

afrikalı kabilelerin kamıştan örülmüş
sırlarını gizledikleri çadırların üstünde
kara bulutlar kabarmış duygular
oturup tane tane düşen yağmuru
topladım içim bir mavi bir mavi

tek tek açıldı koyu renkler
dönüştü beyaz bir çizgiye
ceylanların ürkek ürkek içtiği
fil kokan bulanık sulara düşüp
maviye dönüşünce rüyalar
suyu övdüm bir serin bir serin

ademin yaprakları ile örtünmüş
yerlilerin evinde sanki bayram havası
denizlerden geçtim
toprağı öptüm bir daha öptüm
kokladım bir güzel bir güzel

sahilde yatıya kalmış gemilerin
güvertesinde uyuyan bir gece
kızıl bir akşam etrafında
yeni bitmiş ağaçlar yemyeşil
ufuk afrika beyazı
dillerinden anlamasan da yerlilerin
sevgi dolu aşk dolu bakışları
çocukça ve bir masum bir masum

orman sırtlarında yakalandım kuzgunlara
güneşin kızgın kanatlarından gece
içimdeki kırık insansız dallara düşen
bir parça atom
parçalı
sisli
mısırın kızgın çöl rüzgârlarını aştı geldi atlar
örgülü yeleleri ile beyaz atlar yine önde
rüzgârın altında yeni bir hinlik düşünüyor siyah atlar
afrikanın azgın sularında yıkanan kızların
gülüşleri bir beyaz bir beyaz

GAZZELİ ÇOCUKLAR

içimden susmak geçiyor
sadece susmak

biliyorum bir şey olacak
özgürlük yazılı taşlardan belli
güzel bir şey olacak
kuşların sabah ötüşlerinden
annelerini kaybetmiş serçe yavrularının
ağıtlarından belli
bugün bir şey olacak

yeni ve uzun bir yola çıkarken
gazze'nin üzerini örten
gölgesine sığındıkları
aynı bulutlar koruyor evsizleri

acılı ağıtlardan çıkıp geliyor çocuklar
kızgın demir çubuk ve taşlarla
kor ateşin kollarında kıvrılan
buğday tenli çocuklar
marşlar söyleyerek geçti buradan
yıkılmış okul duvarlarını yeniden ördüler

şimdi her yer direniş
her yer özgürlük
gazze'nin sokakları
'filistin'e özgürlük'
yazılı
taşlarla güzel

hüznün gölgelerine saklanıp
yeniden adınla seslenmek
dağın boynunda asılı
güneşe, güneşin sesine
yaklaşan ölümün seherine
ağıt dolu sözlerle anne
elinde direnişin sembolü
taş ve sabır
göğe bağlanan metanet taburu sanki
binlerce çocuk

tarihin alnında bir işaret gibi
parlayan renklere tutkun
göğün sarsıntısından
yere düşen su damlacıklarının
bükük boynunda
toplandığında kırık türküler

adını ağaçlara bırakıp kaçan
kötü iz
kör bir bıçak
ve küçük bir çakı ile
kumlara yazıp adını türküler havalandıran
hatıra diye sakladığı annenin rengârenk elbisesini
yıkık duvarlar arasında saklayıp öpe koklaya
küçük ağıtları saran kefenlerde çocuk bedenleri
her yer direnişin sembolü ağaçlar, kuşlar
çocuk bedenleri ve taşlarla güzel

bu sessizlik
doğurmuyorsa güneşi
ay gülümsetmiyorsa masal çocuklarını
bulamıyorsak kendimizi
ateş yükselmiyorsa yeniden
kaybolmuşsak bu topraklarda
nasıl çoğalır zeytin ağaçları
nasıl tutarız gazzeli çocukların elinden
nasıl anlatırız çocuklarımıza
dünyayı değiştiren gazzeli yetimlerin hikâyesini
nasıl

ŞUHRAT ARİF

Özbekistan

1981 yılında Özbekistan Cumhuriyeti Fergana vilayetinde dünyaya geldi. Özbekistan Millî Üniversitesi Gazetecilik Fakültesi'nde, Özbekistan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığına bağlı Devlet ve Cemiyet Kurumları Akademisinde tahsil almıştır. Gazeteci ve sivil toplum uzmanıdır. Uluslararası ilişkiler alanında yüksek lisans eğitimi almıştır.

“Ben aslında adam değil yâr idim” (2020) ve “Akşam Avazı” (2022) adlı eserlerin müellifidir. Özbekistan Yazarlar Birliği ve Uluslararası Türk Kültür Teşkilatı TÜRKSOY'un Yazarlar Birliği üyesidir.

15.Uluslararası Türk Dünyası Şiir Şöleni (Ekim 2022, Bursa ve Konya), 16. Uluslararası Türk Dünyası Şiir Şöleni (Kasım 2024, Taşkent, Özbekistan) etkinliklerine katılmıştır.

Edebî eserleri Türkiye Türkçesi, Azerbaycan Türkçesi, Kırgız, Kazak, Tatar Türkçesi ile İngilizce ve Rusçaya tercüme edilmiştir. Halen İşletme Gelişim Bankası danışmanı olarak görev yapmaktadır. Özbekistan Cumhuriyetinin *“Şuhrat”* madalyası ve *“Dostluk”* takdirnamesi ile ödüllendirilmiştir.

Şuhrat Orif'in Şiilerinden...

Ben güzeli görmeyen âşık
Ve görmeden gidişi ayan.
Ardından yetişemiyorum;
Sen her şeyi bitirip nereye gidersin?

Ben söyleyecek sözünü kaybeden şair,
Kaygıları seven biri gibi.
Ben dünyaya yaşamak için değil,
Geldim vermek için teselli...

Seni taptığın sağır dünyayı,
Esirgemekle meşgulüm.
Mevlâna'nın çarığı ben,
Meşreb'in bırakıp gittiği kaşkolüm ben....

Ben Mansur'un gözündeki dert,
Ben İsa'ya çatılan bir haçım.
Yazık ki beni tanımıyorsun,
Ben o'yum, o'yum... kaçma.

Seni arayıp geldim sonunda,
Neden sessiz aradığımda.
Her zamanki gibi mutluyum, sen kayıtsızsın,
El çırpma ağladığımda...

Yanından sessizce geçiyorum,
Tabanımdan kan akar damla damla...
Bin yıl beni bilmedi dünya
Yine bin yıl daha fark etmeyecek...

Sen bana acıma ey dost,
Sen benim raksımı gör!
Gülüşümde yansıyan
Kanımdaki aksimi gör!

Gözlerim bağlı, darağacında gibi
Hayatı Sürdürebilirim dârda.
Dünya gibi büyürdüm...
İşte bende öyle yürek varken!

Mutluluk benim nikahımda,
Zevkten sıkılan adımdır.
Bu henüz benim hayatım değildir;
Canımla sohbet edişimdir.

Bir gün gelecek hayatım,
O bana benzemeyecek.
Benim yırttığım gömlekleri
Anam gibi yamayacak...

Hayat Rûmî'den kalan
Sessiz bir çingıraktır.
Onu tanıdım da
Kimseye bildirmedim.

Çiçek açtım insan gibi,
Küçülen anlara.
Titremeyi sevdim;
Lerzeleri sevdiler;
Döndüm lerzelere...

Sen benim raksımı gör
Sen bana acıma ey dost.

ZEYNEP ARKAN

Adapazarı'nda doğdu. Sakarya Üniversitesi Okul Öncesi Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. İstanbul, Adapazarı ve Tokat'ta öğretmenlik yaptı. Çeşitli özel dosyalarda şiir ve eleştirinin yanı sıra dijital kültür, internet, sosyal medya gibi konularda çalışmalar yapmıştır. **Buzdokuz** dergisinin şiir editörü olarak şiir ve eleştiri çalışmalarına devam etmekte ve Kocaeli'de yaşamaktadır.

İlk şiiri Taşınmak, 2004 yılında Dergâh dergisinde yayımlandı. Daha sonra şiirleri, yazıları ve şiir eleştirileri *Heves*, *Kökler*, *Karagöz*, *Hacı Şair*, *Davud'un İnsanları*, *Aşkar*, *Hece*, *Dergâh*, *Buzdokuz* gibi dergilerde yayımlandı.

Şiir kitapları:

- **İkrar** (2006, Ebabil yay., 2021, Dergâh Yay.),
- **Orada Merhamet Varmış** (2015, Ebabil yay. (2021, Dergâh Yay.)
- Eskader 2015 yılı Şiir Kitabı Ödülü,
- Necip Fazıl İlk Eserler Şiir Ödülü (2020)
- **Gözleri Olan Hiçbir Şeyi** (2023, Dergâh Yay.)
- (TYB, 2023 Yılın Şiir Kitabı Ödülü)
- **Söyleşerek Şiire Varmak** – 2018 (Söyleşi)

GÖZLERİ OLAN HIÇBİR ŞEYİ

Sendelemek, yürüyüşünü düzelten
Homo Erectus, ritme çevirir bu fırsatı
Adımların hızlı, dipsiz çukurlardan gökteki yıldızlara
Anlamak isteyenlere göre bu ritim, sendele

Doğmakla yorumlara boğuldun. Sarıp sarmaladı seni acele tanımlar.
Kimse ele geçiremez akıp giden. Taşıp gelen aşırı bir anlamdan kopan parçayı.

Sen, iflah olmaz bir şen tedirgin
Uyumadan beklersen eğer, güneşe şaşırabilirsin
Sana hizmet eden sırlar, birinden diğerine geçer
Sürekli yalan üreten bir dili yenemezsin
Açarsın kör makasla bin kilovat çarpıntı
Her gece kediler sana evrenin katlarından
Aşağıya sarkarak bir ninni söyler
Her gün yalanmış pençelerden etindeki izlere

İnsanlar, bir ren geyiğini öldürmenin çeşitli yollarını. Etin ve kemiğin, birbirine
dolanmış damar ve sinirlerin. Kalın bir deriyi yüzmenin inceliklerini. Bilirler, deri
büzüşmesin diye kafatası kırmayı. Ölümden önce başlayan azabı hissetmezler.

İnsanlar, sana kaybolmanın estetiğini öğretir
Virilio'nun iletişim bilgilerini boş bırakmak gibi
Sendele, her şey sona ermişken
Varış noktasını kaybedene kadar
Eşit olana kadar, yarışmadan ölmenin.

II.

Oluşun masumiyeti, masum kalanlar
Uzun uzun siyahlığı gözlerin
Göklerden gelen hediye hak edecek bir tavır
Kaşmir keçilerinin bebek tüylerini
Kırk günlük kuzuların sırtından sıyrılan eti
Şiringayla doldurulmuş, tüyü bir diğeri tarafından yolunmuş
Kanı hortumla yıkanan büyükbaşın lezzetini
Hak edecek bir tavır, hak edecek bir akıl
Sütünü içmek için annesinden koparılan
Yavrulara açıkla, neden hak ettin bunu

Her zaman sessizdir *oluşun masumiyeti*

Ego primum tollo, nominor quoniam leo*

Güçlü olan alır, güçlü olan kalır, güçlü olan güçtür
Güçsüzlerin yanında nefes al
Konuşamaz onlar, senin ruhuna bakarlar
Anlamadan edemezsin, gözleri olan hiçbir şeyi.

**En büyük parçayı ben alıyorum, çünkü benim adım aslan.*

UZBEKİSTAN AIRWAYS

Zihin çarklarım hızlı dönüyor
Bizi bir yerlere yetiştiren bavul tekerleği gibi

Evden çıktım ev bitti, *uzaya çıktığımızda dünya bitmişti**
Bitirdiğim ve hep başladığım bir şey yolculuk
Adım adım ölümü hatırlatır, bulduğumu aratır
Taş, toprak, metal, kim neye tutunmuşsa yaşamak için
Kitaplar, kelimeler, duygular çıkmazı içinde
Kargoya verilmiş eşyalar gibi paketlenmişim

Bir koltuk numarası olarak havaalanındayız
Ne zaman uçak görsem iç kulaktaki sinir uçlarım için
Ellerimle bir mektubu göklere bırakırım
Tarih bırakmakla başlar
Kardeşini öldürüp çöle bırakmış biri
Öteye beriye kan sıçramış
Kan çökmüş bir şekilde italik ifade ederek bunları
Tarih kaydı tutuyor herkes kendi yoluna çığ düşmesin diye
Başı sıkışmasın, beli bükülmesin, yeri bozulmasın
Dünya bitmesin diye.

Yola çıktık hem konuşacak hem de dolaşacağız
Dokularımızdaki eser miktarda cıvayı gezmeye çıkararak
Şiir yapacağız Furkan ile, dünyanın bitişine bir imge
Yer değiştir, öbürüne geç
Gösterişli fotoğraflar seç
Grotesk hikayeler dinle, üzül, böbürlen ve saflığa hayran kal
İnsanların kimliğine tutunma hikâyesi
Kimlikten sarkması insanların
Kimliğin balkonundan yapay göletlere doğru

Bu yolculukta iki kedi gördüm bir köpek, benim sayaç böyle çalışır
Demek ki neymiş efendim bu kadar basit değilmiş tarihsel bir yoldaşlık
Yoldaş dedim acı başladı benzerini dilinden tanırsın, konuşması gerekir
Elinden tanırsın aşına koyduğu tuzun tadı
Bulaşmıştır at üstünde dolaşmaya bir otağdan diğerine
Belki de en önemlisi bu kadar çok şey bitsin diyedir, korkunun ölümü
Ölüme gülmek bir tutunma biçimi burada tanımladım
Paranın değer kaybı, gülme biçimleri, kadınların teslimiyeti
Korkutulmuş ve kalp çarpıntısıyla yaşamaya bırakılmış bir ülke

Son günden bir önce:

Büyülenmek için o gün çok erken kalktım
Yağmur yağdı, çamur oldu, büyülenme arzum yılmadı
Dünyanın en aynı kalmış insanına
Dünyanın en aynı kalmış yerinden
Kısa notlar geçtim
Semerkand koca şehir, bir Zeynep oluş, ruhun kıvamına uyarak
İç yolculuk olur muydu, ruhum rahat durmuyordu
Acımasız bu yağmur çoraplarımı ıslattı
Ruhum turkuaz bir rüyayı yarı yolda bırakmadan
Bir başkası uyanmasın diye
Tamir edecekken uyandı ve gerçek ile düş
Ben bütün bunları gördüm diye
Ayrışmadan şefkatle sararak
Beni evime geri yolladı.

vefatının 1. yıl dönümünde

Prof. Dr. Musa Kazım Arıcan

Türkiye Yazarlar Birliği Genel Başkanı

D. MEHMET DOĞAN'IN ARDINDAN: BİR HAKİKATİN İZİNDE

Zaman, insanı unutturur; ama bazı insanlar vardır ki, kendileri zamanın takışına şekil verir, milletlerin hafızasında adları birer çağrıya, birer uyanışa dönüşür. D. Mehmet Doğan, işte bu isimlerden biridir. Onun ardından geçen bir yıl, bir vefatın mateminden çok daha fazlasını barındırıyor: Bu yıl, bir zihniyetin, bir mücadele ahlâkının ve bir kültürel duruşun sessizce ama derinlemesine yeniden fark edildiği bir yıl oldu.

HAFIZASINI KAYBEDEN İSTİKAMETİNİ KAYBEDER

Mehmet Doğan yalnızca bir mütefekkir değildi; o aynı zamanda yaşayan bir fikir atlası, Türk düşünce ve kültür coğrafyasının seyrini değiştiren bir yol göstericiydi. Vefatının yıl dönümünde ona dair yazmak, onun kitaplarını özetlemekten yahut faaliyetlerini kronolojik sırayla dökmekten ibaret olamaz. Ona dair yazmak, aslında bir çağrıyı yeniden işitmek gibidir. Bu çağrı, bizim kadim medeniyet tasavvurumuzun çağrısıdır; bizim unuttuğumuz kelimelerimizin, terk ettiğimiz kimliğimizin, savrulmaya bırakılmış tarihimizin çağrısıdır.

D. Mehmet Doğan'ın ömrü, bu çağrının sesini diri tutmakla geçti. Modernliğin tüketici dalgalarına karşı, yerli bir akıl inşa etmenin mümkün olduğuna inandı. “Batılılaşma İhaneti” diyerek sadece bir ideolojik itirazda bulunmadı; aynı zamanda bir kültür muhasebesi yaptı. Her satırında milletin diliyle, tarihiyle ve hakikat arayışıyla buluşmasına vesile oldu. Türkçeye sahip çıkmak onun için bir edebiyat meselesi değil, bir varoluş mücadelesiydi. Çünkü bilirdi ki dilini kaybeden, hafızasını kaybeder; hafızasını kaybeden de istikametini...

BİR DİRİLİŞ OCAĞI: TYB

Türkiye Yazarlar Birliği'ni kurduğunda yalnızca bir sivil toplum örgütü değil, bir fikir zemini inşa ediyordu. Bu zemin, edebiyatın ahlâkla, düşüncenin hikmetle, sanatın sorumlulukla buluştuğu bir meydana. Orada sadece şiirler okunmadı, kitaplar tanıtılmadı; orada düşünce yeniden şekillendi, kültürel dirilişin adımları atıldı. TYB onunla birlikte bir fikir akademisi, bir edebiyat mektebi, bir diriliş ocağına dönüştü.

D. Mehmet Doğan'ı "filozofça yaşayan" bir mütefekkir yapan şey, bilgi birikiminden önce duruşuydu. O, kendisine emanet edilen fikri, medeniyet ahlâkını taşımakla kalmadı; onu yaşayan, yaşatan ve her nesle aktarmayı görev bilen bir ahlâkın timsali oldu. Onda ne gösteriş vardı, ne iddia. Onun iddiası sessizliğin içindeki direnişti; tevazunun içindeki vakar, sıradanlık içinde saklı olan yücelikti. Büyük laflar etmeden büyük işler yapmanın mümkün olduğunu gösterdi.

Bugün, aramızdan ayrılışının birinci yılında, sadece bir şahsiyeti değil; bir geleneği, bir sorumluluğu, bir müktesebatı anıyoruz. Bu anma, nostaljik bir hatırlamanın ötesinde, yaşadığımız çağda yeniden kendimize gelmenin zorunlu bir çağırısıdır. Çünkü o, bize şu soruyu miras bıraktı: "Bu topraklarda yaşayan insanlar, bu toprağın diliyle, bu toprağın vicdanıyla konuşmazsa, kim konuşacak?"

D. Mehmet Doğan'ın ardından yapılacak en büyük iyilik, onun fikirlerini hem yeniden gündeme taşımak; hem de onun ahlâkını, onun duruşunu, onun sessiz ama sarsıcı izini takip etmektir. Onun için yazmak, onun gibi düşünmeye çalışmaktır. Onun gibi yaşamak, hakikati yalnız başına kalsa da savunmaktır.

İYİ Kİ VARDI!

Mehmet Doğan göçünü topladı. Ama onun ardında bıraktığı hakikat, hâlâ bizimle. Ve o hakikatin ışığında yürüyen her bir genç, onun adını taşımaya devam ediyor. Şimdi bize düşen, bu ışığı çoğaltmak, bu sesi unutmamak, bu mirası gelecek nesillere bir emanet olarak aktarmaktır.

Ruhu şad olsun. Kalemi kadar temiz, dili kadar duru, yüreği kadar berak bir ömür sürdü. Onu tanıyan herkesin ortak cümlesiyle bitirelim: İyi ki vardı!

Hayatımız iyi ki D. Mehmet Doğan ile kesişti. İyi ki onun gibi son dönemin en entelektüel münevveri ve mütefekkeri ile tanıştık, dost olduk, yoldaş olduk, yaren olduk. Hamdolsun. Ruhu şad, mekânı cennet olsun...

Ahmet Köseoğlu

TYB Konya Şube Başkanı

KELİMELERİN ASİL MUHAFAZISI

D. Mehmet Doğan, edebiyat, kültür, sanat ve fikir dünyamızda önemli eserler bırakıp, ‘mütecessis bir fikir işçisi’ olarak fani ömrünü tamamlayıp yaratıcısına kavuştu ve çok sevdiği Ankara’da Taceddin Dergâhı’na sırlandı.

Onun kalemi, tarihe ve dilimize olan sevgisini yazılarının her satırında hissettirdi. Türk dilinin nahif savunucusu, kültürel mirasımızın koruyucusu olarak, kelimelerin efendisi D. Mehmet Doğan’ın şahsiyeti gönüllerde, eserleri de aziz milletimizin hafızasında her daim canlı kalacaktır. Eserlerinde, kelimelerin ruhuna dokunan bir ustalıkla Türkçeyi yeniden yorumladı. Onun kaleminden dökülen cümleler, Anadolu medeniyetinin, irfanının hususiyetlerini taşıdı. Kendi deyimıyla, “kendi medeniyetimizin diliyle düşünmek” gerekliliğini her daim savunan Doğan, Türkçenin özüne inerek onu bir kıymet hazinesi olarak ortaya koydu. Onun yazdıkları, yalnızca birer metin değil, birer direniş ve diriliş manifestosu, dilin ve kültürün bağımsızlık mücadelesiydi.

D. Mehmet Doğan, tarihin ve dilin birbirine sıkıca sarıldığı bir çizgide yürüdü. Her adımında, köklü bir medeniyetin izini sürdü ve bu izlerin bizlere hep işaretlerini yüksek bir şuurla vaaz etti ve gençliğimize miras bıraktı. Şimdi, onun kelimeleriyle örülmüş bu mirası daha da derinlemesine keşfetme zamanı. Artık maddeten aramızda olmasa da onun bıraktığı eserler, yıllarca Türk-İslam mefkûresine hizmet edecek birer edebî mücevher olarak kalacak.

D. Mehmet Doğan, Türkiye Yazarlar Birliği'nin kurucu başkanı olarak, Türk edebiyatına ve kültürüne yaptığı katkılarla sadece bir yazar değil, aynı zamanda bir kültür öncüsüydü. Onun önderliğinde, Türkiye Yazarlar Birliği, edebiyat dünyasında köklü bir iz bıraktı. Doğan'ın yönetiminde başlayan ve yıllarca süregelen Uluslararası Türkçenin Şiir Şöleni, dilimizin zenginliğini, güzelliğini ve gücünü dünyaya duyurdu. Bu etkinlikler, onun dilimize olan sevdasının en müşahhas göstergelerinden biri olarak edebiyat tarihimizde yerini aldı.

D. Mehmet Doğan, Türk edebiyatının ve kültürünün büyük isimleri üzerinde de dikkate değer çalışmalar yaptı. Mehmet Akif Ersoy ile ilgili yazıları, Akif'in mücadelesini, onun manevi dünyasını ve vatanseverliğini günümüze taşıyan önemli eserler arasında yer aldı. Doğan'ın kaleminden çıkan her bir satır, Akif'in ideallerini ve değerlerini bugüne taşıyan bir köprü oldu. Aynı şekilde, Nurettin Topçu ile ilgili çalışmalarında da onun felsefesini, ahlâk anlayışını ve Türk düşünce dünyasına yaptığı katkıları derinlemesine ele aldı. Topçu'nun savunduğu fikirler, Doğan'ın yazılarında yeniden hayat buldu, geniş kitlelere ulaştı ve "Hareket Ekolü"nün en önemli kalemi olarak tarihteki yerini aldı.

Bugün Türkçenin önemli referans kaynaklarından biri olarak kabul edilebilecek olan 'Doğan Büyük Türkçe Sözlük' de D. Mehmet Doğan'ın dilimize bıraktığı en nadide miras kabul edilebilir. Bu eser, onun dilimizin zenginliğine ve köklülüğüne olan inancının bir göstergesidir. Doğan Büyük Türkçe Sözlük, sadece bir dilbilim çalışması değil, aynı zamanda Türkçenin tarihî,

*Cumhurbaşkanı
Recep Tayyip
Erdoğan, Türkiye
Yazarlar Birliği
(TYB) Kurucu ve
Şeref Başkanı D.
Mehmet Doğan'ın
Hacı Bayramı
Veli Camisi'nde
tertiple edilen
cenaze törenine
katıldı.*

kültürel ve sosyal bağlamda derin bir incelemesi olarak öne çıkar. Doğan, bu eserle Türkçenin zengin hazinesini ortaya koymuş, gelecek kuşaklara dilimizin inceliklerini aktarmıştır.

D. Mehmet Doğan'ın yaşamı, Anadolu'nun derin ruhunu ve irfanını modern dünyanın merkezlerinden biri olan Ankara'da koruyup yaşatan bir hayatın hikâyesidir. Türkiye'nin başkenti Ankara'da ilkokuldan üniversiteye kadar eğitim almış olması, onun zihninde ve ruhunda derin izler bırakmış, ancak bu izler onu köksüzleştirmek yerine, Anadolu irfanına daha sıkı sarılmasını sağlamıştır. Modernleşme ve yenileşme rüzgârlarının sert estiği bir şehirde Doğan, bu rüzgârların savuramadığı, aksine köklerine daha da sağlam bağlanan bir Anadolu çınarı gibi büyümüş ve olgunlaşmıştır.

Altını çizmemiz gerekir ki; Ankara gibi modernleşmenin, yenileşmenin ve köksüzleşmenin sembolü haline gelmiş bir şehirde, D. Mehmet Doğan, Anadolu ruhunun ve irfanının âdeta bir temsilcisi olarak varlığını sürdürdü. Onun kalemi, bu toprakların derin maneviyatını, kültürel mirasını ve değer-

lerini her zaman savundu. Yazdıkları, çizdikleri, söyledikleri, hep bu ruhun yansımasıydı.

Modern dünyanın getirdiği yabancılaşmaya ve köksüzleşmeye karşı, Anadolu'nun derin köklerinden beslenen bilgelikle cevaplar verdi. Kalem, yalnızca üretken değil, aynı zamanda bilgeceydi; hızlı yazmakla kalmayıp derinlikli ve anlam yüklü yazılarıyla Anadolucuların kültürel hafızasını diri tutmayı başardı.

D. Mehmet Doğan'ın hitâbeti de kalem kadar güçlüydü. Onun konuşmalarında, Anadolu'nun kadim sesi yankılanırdı. Konuşurken, kelimeleri âdeta bir kuyumcu titizliğiyle seçer, her bir cümlesi Anadolu'nun köklü medeniyetinin bir yansıması olarak dinleyenlerin zihnine ve gönlüne işlerdi. Bu hitâbet gücü, onun sadece yazılı eserlerinde değil, aynı zamanda sözlü anlatımlarında da ne denli etkileyici ve derinlikli bir düşünce adamı olduğunu ortaya koyardı.

D. Mehmet Doğan'ın mütevazı kişiliğiyle, sağlam duruşuyla, hâl ve hareketleriyle tam anlamıyla bir "ahî" olarak nitelendirilmeyi hak ettiğini söyleyebiliriz. Anadolu'nun merkezinde, bir anlamda modernleşmenin başkentinde ahîlikgeleneğinin nadir temsilcilerinden biri olarak, Ankara'da bir ahî ruhunu yaşayıp yaşatırken, Konya'ya sık sık gelerek Mevlevî dervişlerinin manevi havasını da solurdu. Konya'da, bir Mevlevî dervişi gibi derin, sabırlı ve mütevazı duruşuyla tefekkür eder, Mesnevî'den, Divân-ı Kebir'den mesajlar ve pasajlar söylerdi. Onun kâmilliği ile mütevazılığı, sadece insanlarla olan ilişkilerinde değil, aynı zamanda düşünce dünyasında ve yazılarında da kendini gösterdi. Her daim alçakgönüllü, her daim sade ama itikadlı sağlam bir Müslüman kimliği ile tevazuu ete kemiğe büründürmüş bir münevver tipolojisinin canlı örneği oldu.

D. Mehmet Doğan, hem Ankara'nın modern yüzünde hem de Konya'nın manevi derinliklerinde yaşamış, her iki şehrin de manasını kavramış ve bu anlamları eserlerinde birleştirmiş bir düşünce adamıdır. Onun hayatı ve eserleri, Anadolu irfanının ve ruhunun modern dünyanın zorlukları karşı-

sında nasıl ayakta kalabileceğinin en güzel örneklerindendir. Doğan'ın ardında bıraktığı bu keşfedilesi derin izler, onu tanıyanlar ve eserlerini okuyanlar için bir fener gibi ışık vermeye devam edecek.

D. Mehmet Doğan, Türkiye Yazarlar Birliği'nin kurucu başkanı olarak, sivil toplum alanında örnek bir liderlik sergilemiştir. Onun bu alandaki başarısı, sadece bir yönetici olarak değil, aynı zamanda bilgeliği, pratik zekâ ile idari öngörüsünün birleşmesi neticesinde birliğin ulusal ve uluslararası alanda değerli bir kültür kuruluşu haline gelmesinde önemli rol oynamıştır. Türkiye Yazarlar Birliği'nin arkasında 47 yıl boyunca bir güven simgesi olarak dağ gibi durması, derneğin bugünlere gelmesindeki en önemli faktörlerden biri olmuştur.

Doğan, yumuşak güç olarak, sakin ama kararlı bir şekilde, inandığı değerleri hayata geçirmek için sürekli çaba sarf etti. Disiplini, planlama ve organizasyon yeteneği, Türkiye Yazarlar Birliği'nin bünyesinde birçok ulusal ve uluslararası kültürel ve sanatsal faaliyetin gerçekleşmesine vesile oldu. Onun bu başarısının ardında yatan en önemli özelliklerden biri de "yumuşak ısrarcı" (frenkçesi -soft power) olması olarak tanımlanabilir. Doğan, işin doğruluğuna inandığında, bunu hayata geçirmek için büyük bir sabır ve kararlılıkla çalışırdı. Ancak bu kararlılığı, asla sert bir dayatmaya dönüşmezdi; aksine, insanları ikna eden, onları harekete geçiren bir tür ilmisiyaset metodu güderdi.

Türkiye Yazarlar Birliği'nin 50 yıla yaklaşan başarılı serüveni, D. Mehmet Doğan'ın uzak görüşlülüğü ve liderliği ile şekillendi. Bu süreçte birlik sadece Türkiye'de değil uluslararası alanda da saygın bir konum elde etti. Onun bu gayreti, sadece bir yönetici, lider olarak değil, aynı zamanda bir düşünce adamı ve kültür elçisi olarak da kendini gösterdi.

D. Mehmet Doğan, Türkiye Yazarlar Birliği'ni yönlendirirken, hep bir adım geride durarak, genel başkanlara ak saçlı bilge olarak güven unsuru da olmuştur. Onun bu bilge duruşu, derneğin sürekli gelişim içinde olmasını sağladı. Doğan, yazarların, sanatçıların ve düşünce insanlarının bir araya

geldiği bu platformda, onların özgürce üretim yapmalarına zemin hazırladı. Onun bu liderlik anlayışı, Türkiye Yazarlar Birliği'ni, yalnızca kendi kendisiyle yarışan, Türkiye'de benzersiz programlar gerçekleştiren bir kuruluş haline getirdi.

D. Mehmet Doğan'ın sivil toplum kuruluşu yöneticiliği, modern zamanların en önemli liderlik örneklerinden biridir. O, bir yandan kültürel mirasımızı yazıp, koruyup geliştirirken, diğer yandan da Türkiye'nin kültür ve sanat alanlarında, uluslararası mecrada tesirli faaliyetlerin de sessizce, şaşadan debdebeden uzak bir şekilde icra edilmesinde önemli rol oynadı. Onun arkasında bıraktığı bu derin miras, gelecekte de birçok nesil tarafından örnek alınacak ve yaşatılacaktır.

11 Ağustos'ta vefat eden D. Mehmet Doğan, Türkiye'nin kültürel ve edebî hayatında abidevi bir şahsiyet olarak yerini almıştır. Onun çizdiği bu rota, Türkiye Yazarlar Birliği için bir rehber, bir yol haritası niteliğindedir. Bundan sonra, Türkiye Yazarlar Birliği, genel merkezi, 16 şubesi ve 16 temsilciliği ile birlikte D. Mehmet Doğan'ın fikirlerini ve Türkiye Yazarlar Birliği'ne kazandırdığı yarım asırlık tecrübesini yaşatmak ve geliştirmek gibi bir sorumluluğu taşıyacaktır.

Türkiye Yazarlar Birliği, bugüne kadar gerçekleştirdiği gelenekselleşmiş programları ve faaliyetlerini sürdürmenin yanı sıra, modern dünya ile Anadolu irfanını buluşturacak yeni projeler de üretecektir. Hızla ilerleyen teknolojiyi, ruhunu kaybetmeyen bir gençlik yetiştirme gayretiyle birleştirerek, bu gençliğin asrın idrakine Anadolu'nun derin irfanını nasıl kazandıracağını öğretecektir. Türkiye Yazarlar Birliği, gelişen dünya ile irtibatı koparmadan, gençleri modern çağın gereklilikleriyle donatarak, aynı zamanda onları köklerinden beslenen bir bilinçle geleceğe hazırlayacak programlar yapmaya devam edecektir.

D. Mehmet Doğan'ın bıraktığı manevî mirası yaşatmanın ve onun kültürel anlamdaki büyük vizyonunu ileriye taşımanın en önemli yolu bu irfanî hareketin Türkiye Yazarlar Birliği'nce hem millî hem de evrensel bir kültür köprüsü olarak 'kökü mâzide olan âti' fehvasınca varlığını sürdürecektir çalışmaları yapmaya devam etmesinden geçecektir.

D. Mehmet Doğan'ı rahmetle, hayırla anacak millî şuura sahip birileri hep olacaktır. Türkçenin ve kelimelerin asil muhafızının sözlüğü, kitapları, yazıları ve konuşmaları kuşkusuz dilimize ve tarihimize olan sevgiyi hep diri tutacaktır.

14. Uluslararası Mevlâna Şiir Şöleni
Şiir Atölyesi

"ŞİİRDE MÂNÂ, ŞİİRDE TEKNİK"

Tarih: 06.09.2025
Yer: Karatay Kültür Merkezi Sergi Salonu
Saat: 10.00

10.00 - Açılış Konuşmaları
Protokol Konuşmaları

11.00 - Birinci Oturum

Şiirde Yeni Teknikler İşe Yarıyor mu?

Konuşmacılar:

- Osman Özbahçe (Yönetici-Konuşmacı)
- Zeynep Arkan
- Eray Sarıçam

14.00 - İkinci Oturum

"Filistin Şiiri"

Konuşmacılar:

- İbrahim Demirci (Yönetici-Konuşmacı)
- Semir Mahmud Atiye (Filistinli şair)
- Mahmut Bıyıklı

15.30 - Üçüncü Oturum

Şiir Dergilerde Yaşar

- Mehmet Aycı (Yönetici-Konuşmacı)
- Ayşe Sevim
- Suavi Kemal Yazgıç

Şiir Atölyesi Proje Koordinatörü: Osman Özbahçe

Uluslararası 15. Mevlânâ Şiir Şöleni

Yıldönümü 750

A. Ali Ünal
Abdurrahman Elmalı
Ali Bektaş
Ahmet Akın
Ahmet Akın
Anısalı Başgöze / Türkmenistan
Arslan Yılmaz
Atilla Yaramış
Burhan Sakallı
Emre Çelikk
Gökhan Çelikk / Türkiye
Hamit Akın / Türkiye
Hüseyin Akın
İbrahim Demirci
Mustafa Demirci
Nedim Çelikk / Türkiye

23 Eylül 2022 20.00 Mevlânâ Gül Bahçesi

AHMET KOT
ALİ BEKTAŞ
ALİ SAÇIKARA
ALİ SALLI
ATILLA YARAMIŞ
BURHAN SAKALLI
ERCAN İNİŞ
ERTUĞRUL RAST
ETHEM ERDOĞAN
HAKAN ŞAKKEDİR
HASAN UKDEM
HİCABİ KIRLANGIÇ
İBRAHİM ÇİPÇİ
İBRAHİM DEMİRCİ
İDRİS EKİNCİ

M. MELİN ERDOĞAN
MEHMET CAN DOĞAN
MEHMET KURTOĞLU
MERYEM KILIÇ
MUSTAFA KÖNEÇOĞLU
OSMAN ÖZBAHÇE
RESUL TAMGÖÇ
SEVGI YERLİDOĞU
SÜMEYRA YAMAN
ŞABAN HALLİS ÇALIŞ
ŞAKİR KURTULMUŞ
TAYYİP ATMACA
VURAL KAYA
YASEMİN KAPUSUZ

12. Mevlânâ Şiir Şöleni ve Şiir Atölyesi

3 Eylül 2022

20.00

Mevlânâ Gül Bahçesi

Şiir atölyesi 3 Eylül 2022 Cumartesi
günleri 10.00 - 17.00 saatleri arasında
Mevlânâ Gül Bahçesi'nde yapılacaktır.

11.

Mevlânâ Şiir Şöleni ve Şiir Atölyeleri

Ali Akıl
Ali S. Nallı
Burhan Sakallı
Emre Çelikk
Emre Çelikk
Gökhan Çelikk
Hamit Akın
Hüseyin Akın
İbrahim Demirci
Mustafa Demirci
Nedim Çelikk

İdris Ekinç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç

Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç
Mustafa Kılıç

MEVLÂNÂ GÜL BAHÇESİ AKIN İBRAHİM
20.00 24 AĞUSTOS 2022

